

Drita e Kur'anit

REVISTË E NXËNËSVE TË MEDRESESE SË MESME "ALAUDDIN" PRISHTINË

Maj 2009 | Nr. 27

■ **VLERA E KOHËS** fq.7

■ **FJALA E FUNDIT** fq.14

Këshilla e artë

*Udhëzova në rrugën e drejtë!
Në rrugën e atyre ndaj të cilëve
ke bekimin, e jo në të atyre që
je i hidhërnar, dhe që kanë
humbur! (Fatihë 6-7)*

REPUBLIKA E KOSOVËS

Medreseja e mesme "Alauddin" - Prishtinë

يَدْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ

...Allahu i lartëson në shkallë të lartë ata që në mesin tuaj besojnë dhe që iu është dhënë dituria...

(Kur'an: 58:11)

Gjenerata XLII
2005 - 2009

Takimi 2019

EDITORIAL

Fillimi jonë i ri, lamtumira jonë e fundit 3

INTERVISTA

Intervista me Valiun e Tekirdas Aydin Nezih Dogan 4

TEMË

Vlera e Kohës 7

VIRTYT

Sinqeriteti 9

SHKENCË

Automobili fluturues 11

SHBA, Shpiket bateria që karikohet për 10 sekonda 11

Celulari i rezistueshëm pothuajse ndaj çdo gjëje 11

REPORTAZH

Kuizi i diturisë 12

Medreseja dhuron gjak 13

Aktivitet në gjuhën arabe 13

THËNJET E MATURANTËVE

Fjala e fundit 14

POEZI 16

AKTUALITET

Ty të mbështes Palestinë 18

FENOMEN

Vetëvrasja 19

ESEISTIKË 21

SPORT

Turneu i Futbollit 23

THESARE 24

KURIOZITETE

A e dini se...!! 25

GAZMORE 26

FILLIMI JONË I RI, LAMTUMIRA JONË E FUNDIT

Është revista e fundit, që ne si maturantë po e përcjellim. Këtë vit nxorëm dy numra të kësaj reviste. Rezultat ky i gjithë nxënësve të kësaj shkolle, Drejtorisë që çdo herë na përkrahu dhe i gjithë përsonelet arsimor që na qëndruan afër. Kjo revistë do të jetë mjaft e pasur, me rubrika të ndryshme, duke filluar me: tema fetare, shkencore, ese të ndryshme, poezi e shumë e shumë punime nga natyra të ndryshme. E veçantë e këtij numri do të jenë mesazhet e maturantëve. Porosi të cilat burojnë nga shpirti dhe janë lamtumira e fundit për t'u nisur drejt një fillimi të ri.

Gjatë shkollimit tonë përgjat këtyre viteve, ishte trokitja e madhe që bëri libri i Allahut në zemrat tona, ishin ëndërrat për të ndërtuar diçka dhe qëllimi për të mbërritur në çdo zemër që ushqen shpirtin kërkuar.

Ishte një rrugë e gjatë, e mundimshme, e lodhshme, por e bukur. S'duhet të harrojmë përgëzimin për atë që s'ndalet, por ecen me lot ndër sy, duke i kërkuar Allahut, që dita e tij të ngrihet tek Ai, me plot vepra të mira.

Erdhëm shumë të vegjel, të njomë, e tani ndjehemi të rritur, të pjekur...

Po e kuptojmë dhe po e shohim se jemi formuar mjaftë, falë profesorëve tanë, të cilët nuk u lodhën kurrë që t'na qëndrojnë afër dhe t'na përkrahin kur ne kishim nevojë. Andaj, u jemi shumë mirënjohës dhe falënderues, do t'ju kujtojmë çdo herë.

Dhe tani do të nisë udhëtimi jonë drejt një fillimi të ri, i cili sigurisht që do të jetë i gjatë...

Fjalët s'kanë të sosur, ndoshta na u thanë edhe lotët, por fjalët jo! Ato do të udhëtojnë vazhdimisht...

Kryeredaktorja

Kryeredaktore: **Flora Hajdarmataj** Redaktor: **Jetmir Haziri** Redaktore gjuhësore: **Shaha Memishi**

Anëtarët e redaksisë: **Berat Mehani, Ilmi Bajrami, Fikrije Rekalu, Qendrim Ferizi, Refiçe Tërnavë, Bardha Kqiku, Jeton Jashari, Sytrim Halitaj, Qendrim Krasniqi, Kenan Tërnavë, Fatime Murina**

Dizajni dhe realizimi teknik: **Avni G Gashi**

Intervista me Valiun e Tekirdas

Aydin Nezih DOGAN

Gjatë këtij viti, në muajin Mars, maurantët e medresesë së mesme "Alaud-din" ishin për vizitë në TURQI. ku ishin mysafirë të Valiut të qytetit Tekirdag. Gjatë kësaj vizite, maurantët u njoftuan me kulturën turke në përgjithsi. Vizituan shumë monumente, muze, xhami, shkolla, universitete, fabrika...

Gjithashtu, vizituan qytetin e Canakales, Edirnes edhe Stambollin me bukuritë e tij mahnitëse.

Përveç këtyre vizitave, ne meqenëse ishim mysafirë të Valiut, patëm nderin dhe kënaqsinë të takoheshim me Kryeministrin e Turqisë Rexhep Tajip Erdogan. Ishin momente mbresëlënëse dhe të paharuar. Vlen të theksohet mikpritja e ngrohtë e popullit turk, të cilit i jemi shumë mirnjohës dhe falenderues.

Meqenëse ishim mysafirë të Valiut, shfrytzuam rastin që të realizojmë një intervistë me të.

I nderuar Aydin Nezih DOGAN, unë quhem Flora Hajdarmataj, jam kryeredaktore e revistës "Drita e Kur'anit", e cila botohet në medresenë në Prishtinë. Është një revistë shkollore ku të gjithë nxënësit marrin pjesë në botimin e saj. Do të ishte një knaqsi e madhe që lexuesit e revistës sone të njoftoheshin me një personalitet siç jeni ju.

Drita e Kur'anit: - Si fillim, a mund të na flisni për jetën dhe rrugëtimin e studimeve tuaja?

Aydin Nezih DOGAN: Edhe unë

si gjithë valitë tjerë kam kryer shkollën fillore, të mesmen dhe fakultetin në Ankara. Kam kryer fakultetin e shkencave politike. Universiteti ka qenë katër vjeç, pastaj kam bërë edhe tre vjet përvojë pune.

Drita e Kur'anit: - Cili është roli juaj si vali, ngase te ne ky post është i panjohur?

Aydin Nezih DOGAN - Një rregull është te ne valinjtë. Valinjtë nuk zgjedhen me vota nga populli, por caktohen nga ana e Kryeministrit dhe e ministrave. Për të qenë vali, nuk duhet të kesh ndonjë kualifikim te caktuar. Por, në përgjithësi për këtë detyrë nuk kemi pasur ndonjë përgjegjës zyrtarë.

Para se të vij në këtë detyrë kam punuar në pesë qytete, pastaj kam hyre ne provim për mbikqyrjen si zyrtarë.

Kam punuar si përgjegjës pesë vjet, drejtor e inspektor në bordin e drejtësisë, më pas kam punuar si sekretar në ministrinë e brendshme dy vjet e gjysmë dhe katër muaj në Parlamentin e Turqisë, ku kam pasur detyrë për të raportuar, humtuar në një komision, ku isha i caktuar nga kryetari.

Pastaj, gjashtë muajve kam punuar në Amerikë, si zyrtar dhe një muaj kam prezantuar në një program në udhëheqjen politike-vendore.

Drita e Kur'anit: Cilat janë problemet shoqërore me të cilat përballet sot shoqëria e juaj?

Aydin Nezih DOGAN: - Kemi dy funksione me rëndësi:

Puna e valiut ku bënë udhëheqjen e atij vendi ku është caktuar, pra është zyrtari më i lartë në qeverisjen lokale dhe është përfaqësuesi kryesor i asaj qendre.

Çdo punë që bëhet ne jemi përgj-

egjës, si për siguri, sport, kulturë, bujqësi, turizëm etj...

Kurse tjetra ne kemi përgjegjsi për fshatrat, rrugën, ujin, kanalizimin, si dhe ujitjen e fushave etj...

Drita e Kur'anit: *Shkolla jonë e ka traditë që maturanteve tua siguroj një shëtitje jashtë vendit, zakonisht destinacioni kryesor ka qenë Turqia, por kësaj radhe me ftesën tuaj ne arritëm të vizitonim vendin tuaj, a ekziston ndonjë arsye për këtë ftesë?*

Aydin NeziH DOGAN: - Ne çdo vit nga Ballkani, nga secili vend ftojmë mysafirë e veçanërisht femra .

Qëllimi kryesor është se te ardh-

men e ndërtojnë të rinjtë. Ndërsa femra ka një rol të rëndësishëm në shoqëri. Ato do të martohen, do të krijojnë një jetë të re në shoqëri dhe brezat e ri do të krijojnë marrëdhënie më të afërta. Pra, me së shumti kemi ftuar vajza, ngase meshkujt janë më të ndryshëm. Femrat janë më te ndjeshme, sepse ato dinë të krijojnë miqësinë dhe ato janë shumë të përpikta, pra shembull konkret veç sa pamë medresantet tuaja të cilat shkëmbyen email me medresantet tona, për të pasur kontakte të më tutjeshme. Dua të cek edhe atë se edhe nga Trakija kemi pasur të ftuara.

Drita e Kur'anit: - *Cila është pozita e gruas këtu ne vendin tuaj dhe sa është ajo e inkadruar ne politikë?*

Aydin NeziH DOGAN: - Për gruan në shoqëri do të them dy gjëra: pozitën e saj në shoqëri dhe ne jetën e përditshme.

Sipas drejtësisë, ato të drejta që i posedon mashkulli i posedon edhe femra. Por në jetën e përditshme, në jetën praktike shohim se, ato kanë ca vështirësi të cilat i përjetojnë. Por edhe në të njëjtën kohë shumë pak janë të angazhuara dhe shumë pak marrin pjesë në sferën politike. Së shpejti do të ketë zgjedhje për kryetar të komunës. Partitë e shumta po i

kushtojnë rendësi të madhe që të sjellin në pozita femra. Nuk besoj se çështja e angazhimit të femrës në politike është një problem vetëm në Turqi, por edhe në vendet tjera diskutohet kjo çështje.

Drita e Kur'anit: - *Siç e ceket edhe ju se, detyra e Valiut është shumë e gjithanshme dhe kërkon përgjegjësi dhe përkushtim, sa është e vështirë për ju të jesh Vali dhe prind në të njëjtën kohë, sa i mungoni familjes suaj?*

Aydin Nezih DOGAN: - Kam dy fëmijë, një vajzë e cila ndjek studimet në Ankara dhe djalin që studion këtu. Unë personalisht dal herët në mëngjes dhe kthehem shumë vonë.

Nga ngarkesat e punës nuk kam pas shumë kohë që t'i kushtoj djalit, andaj e kemi dërguar në Stamboll. Do të ishte shumë mirë sikur të ishim afër tyre, por atë zbrazëti, mundohemi që ta kon-

penzojmë, dhe a e dini se cili është konpenzimi ynë?! Që ju të bëni dua për ta.

Drita e Kur'anit: - *Ju tashmë jeni takuar me student kosovarë, çfarë përshtypje ju kanë lënë?*

Aydin Nezih DOGAN: - Edhe pse nuk e njoh gjuhën tuaj, ju ndjej shumë të afërt dhe shumë miqësor. Dua të them se unë jam i kënaqur dhe dua që ky bashkëpunim të vazhdojë dhe dua që edhe ju të ndjeni të njëjtën gjë.

Drita e Kur'anit: - *Cili është mesazhi juaj (porosia) për lexuesit e revistës sonë?*

Aydin Nezih DOGAN: - Ne jemi qenie njerëzore dhe si krijesa që jemi dhe si bijtë e Ademit, kemi lidhje, kemi një histori, një lider, një flamur..

Ne kur shohim se kultura na bashkon dhe se kemi tradita të përafërta si p. sh.: kur hamë, përdorim terma të njëjta, veshje të njëjt etj.

Kjo na tregon se çfarë të kaluar kemi pasur dhe çfarë të ardhme do të kem, normalisht një bashkëpunim të ndërsjellë me qëllim që të forcojmë lidhjet tona në shërbim të së mirës.

Ne çdo herë do tu ndihmojmë Ju uroj nxënësve dhe profesorëve suksese dhe ju përsëritës për zemërsisht me një selam të gjithëve.

Drita e Kur'anit: - *Edhe ne në emër të gjithë profesorëve dhe në emër të gjithë nxënësve ju falënderojmë për dhënien e kësaj interviste dhe për kohën që ndatë me ne. Ju falënderojmë për mikpritjen tuaj aq të ngrohtë, duke ju dëshiruar suksese në jetën personale dhe profesionale.*

Intervistoi: Flora Hajdarmataj

Përktheu: Prof. Ramadan Uka

VLERAT E KOHËS

Begatia më e madhe të cilën ia dhuroi Allahu xh.sh. njeriut pas Islamit është begatia e kohës. Me të vërtetë koha nëse shfrytëzohet ashtu siç ka porositur Allahu xh.sh., atëherë njeriu ngritë në një shkallë të lartë. Mirëpo, përkundër kësaj, shumica prej nesh e harxhojmë kohën në punë të padobishme. Duhet ta shfrytëzojmë kohën në dëgjueshmëri ndaj Zotit, se me të vërtetë Allahu xh.sh. do të na ndihmojë dhe do të na përkrahë. Prej atyre të cilët e kanë shfrytëzuar kohën dhe janë ngritur në shkallë të lartë kemi shembullin e Sead ibn Muadhrit. Sead ibn Muadhi prej momentit të pranimit të islamit e ka kuptuar vlerën e kohës, është angazhuar që gjatë tërë jetës të jetë në detyrë dhe përkushim ndaj Allahut xh.sh. Për këtë arsye Allahu xh.sh. e ka nderuar dhe e ka ngritur në një shkallë të lartë, saqë edhe Arshi i Allahut xh.sh. është dridhur me rastin e vdekjes së tij. Për këtë Muhamedi a.s. ka thënë: "Ky është për të cilin ka lëvizë edhe Arshi për vdekjen e tij dhe i janë hapur atij dyert e qiejve dhe të tokës, dhe e kanë dëshmuar (kanë prezantuar në vdekjen e tij) shtatëdhjetë mijë melekë." [1]

Koha ka disa veçori që e dallojnë dhe ne duhet t'i kuptojmë ato siç duhet e ta përdorim kohën në bazë të tyre:

1. Kalimi i shpejtë i kohës.

Koha kalon shumë shpejt, qoftë kohë gëzimi e lumturie, apo kohë stresesh e hidhërimi. Sado gjatë të jetojë njeriu në këtë

botë, përsëri jeta është e shkurtër. Tregojnë se Nuhut a.s. që kishte jetuar një mijë vite para Tufanit dhe një mijë vite të tjera pas tij, i erdhi engjëlli i vdekjes dhe i tha: "Si t'u duk jeta, o më jetëgjati i të dërguarve?" Ai i tha: "Si një shtëpi me dy dyer, hyn nga njëra dhe del nga tjetra." [2] E njëjta gjë i ndodhë edhe njeriut në Ditën e Gjykimit, kur e kupton se sa e shkurtër ka qenë jeta e dynjasë. Allahu xh.sh. thotë:

"Ditën kur ta përkujtojnë atë, atyre (idhujtarëve) do t'u duket sikur nuk kanë jetuar më tepër se një mbrëmje ose një mëngjes të saj." (Naziatë:46)

2. Ajo që kalon prej kohës nuk mund të kthehet e as të zëvendësohet.

Çdo ditë, çdo orë, çdo çast që kalon nuk mund të kthehet e as të zëvendësohet. Hasan el-Basriu ka thënë: "Sa herë që shpërthen agimi i një dite të re, një zë thërret: O biri i Ademit unë jam një krijesë e re dhe dëshmues i punës tënde. Më shfrytëzo mua, se po ika nuk kthehem deri në Ditën e Gjykimit." [3]

3. Koha është gjëja më e shtrenjtë që zotëron njeriu.

Koha është gjëja më e shtrenjtë që zotëron njeriu, ajo është më e shtrenjtë se floriri dhe diamantet, më e shtrenjtë se çdo gur i çmuar. Dëshmor i Hasan el-Benna Ka thënë: "Ç'është jeta e njeriut, përvçse kohë që ka-

lon prej lindjes e deri në vdekje?!" [4] Për këtë çështje githashtu edhe Hasan el-Basriu ka thënë: "O biri i Ademit! Në të vërtetë ti je një grumbull ditësh. Sa herë ikën njëra prej tyre, ikën edhe një pjesë e jotja."

Ai që nuk ia di tani vlerën kohës, do të vijë dita kur do ta njohë atë, por mbasi t'i ketë humbur shansi. Kur'ani përmend për këtë dy situata në Ditën e Gjykimit, kur njeriu pendohet për humbjen e kohës, por kjo nuk do t'i vlejë:

Situata e parë: Në çastin e vdekjes kur njeriu i jep fund jetës së kësaj bote dhe dëshiron që t'i jepet edhe pak kohë që të përmirësohet. Allahu xh.sh. thotë: "O ju që besuat, as pasuria juaj dhe as fëmijët tuaj të mos u shmangin prej adhurimit të Allahut, e kush bën ashtu të tillët janë mu ata të humburit. Dhe jepni nga ajo që Ne u kemi dhënë juve para se ndonjërit prej jush t'i vijë vdekja e atëherë të thotë: O Zoti im! Përse nuk më shtyve edhe pak afatin (e vdekjes), që të jepja lëmoshë e të bëhesha prej të mirëve?" (Munafikun: 9-10)

Situata e dytë: Në ahiret, ku çdo njeri merr shpërblimin e merituar, e bano-rët e zjarrit do të donin që të ktheheshin përsëri në këtë botë që t'ia fillonin nga e para. Allahu xh.sh. thotë: "Po për ata që nuk besuan është zjarri i xhehenemit. Ata as nuk gjyko-hen që të vdesin (të rehatohen) e as nuk u lehtësohet ndëshkimi. Kështu e ndëshkojmë secilin që është shumë i pabesim. Dhe ata do të klithin aty: O Zoti ynë, nxirrna e të bëjmë vepra të mira, e jo si ato që i bënim! Po a nuk u dhamë juve jetë aq sa ai ka dashur të mendojë, ka mundur të mendojë gjatë asaj kohe, madje juve u ka ardhur edhe pejgamberi, pra

"Sa herë që shpërthen agimi i një dite të re, një zë thërret: O biri i Ademit unë jam një krijesë e re dhe dëshmues i punës tënde. Më shfrytëzo mua, se po ika nuk kthehem deri në Ditën e Gjykimit."

shijoni, se për zullumqarët nuk ka ndonjëndihmëtar." (Fatir: 36-37)

Njeriu duhet t'i kushtojë një kujdes shumë të madh kohës, ta ruaj atë siç e ruan pasurinë e tij, të mundohet ta shfrytëzojë atë në të mirë të fesë dhe të dunjasë së tij dhe me punë që i sjellin mirësi, lumturi e zhvillim myslimanëve të tjerë. Për myslimanët e parë koha ishte gjëja më e vlefshme. Hasan el-Basriu ka thënë: "Kam arritur njerëz që e ruanin kohën e tyre më shumë se që ju i ruani paratë tuaja." Ata kujdeseshin që të mos u kalonte asnjë orë, asnjë minutë, asnjë çast pa marrë dije të vlefshme, ose pa bërë një punë të mirë, në mënyrë që jeta të mos u shkonte kot.^[5] Duhet të kemi kujdes që t'ia dimë vlerën kohës së lirë dhe të mundohemi ta shfrytëzojmë atë. Buhariu transmeton nga Ibni Abasi se i Dërguari a.s. ka thënë: "Dy begative nuk ia dinë vlerën shumica e njerëzve: shëndetit dhe kohës së lirë." Në një hadith tjetër Muhamedi a.s. ka thënë: "Shfrytëzo pesë gjëra para se të vinë pesë të tjera... -dhe ndër to përmendi- "...shfrytëzo kohën e lirë para se të zihesh me punë." Gjithashtu besimtari duhet ta sistemojë kohën ndërmjet detyrave dhe punëve të tjera. Të mos vihet puna e parëndësishme para asaj të rëndësishme. Muhamedi a.s. tregon prej fletëve të Ibrahimit a.s.: "I mëncuri duhet ta ndajë kohën e tij në katër pjesë: një pjesë në të cilën i lutet Allahut xh.sh., një pjesë ku i kërkon llogari vetes, një pjesë për të medituar në krijimin e Allahut xh.sh. dhe një pjesë për nevojat jetësore, si të ngrënit dhe të pirit." Është mirë që të ndahet edhe një pjesë e kohës për pushim, sepse njeriu mërzitet nga serioziteti i tepërt. Ali ibn Ebi Talib ka thënë: "Çlodhni mendjet kohë pas kohe, ngase kur mendja është e lodhur, verbohët!"^[6] Nuk është mirë që besimtari ta mendojë veten me punë të lodhshme që e dobësojnë, e bëjnë të mos i kryej detyrimet ndaj vetës, familjes dhe shoqërisë. Muhamedi a.s. ka thënë: "Merrni ato punë që mund t'i kryeni. Allahu nuk mërzitet po nuk u mërzitët ju. Punët më të dashura tek Allahu janë ato të vazhdueshmet, edhe po të jenë pak." (Trans.: Buhariu dhe Muslimi). Në qoftëse myslimani dëshiron t'i jepet bereqet në jetën e tij, duhet të veprojë sipas një sistemi-ditari të caktuar

nga Islami. Ky sistem kërkon që myslimani të flejë herët dhe të zgjohet herët. Dita e tij fillon me fillimin e agimit, ose së paku, para lindjes së diellit. Besimtari e nisë ditën e tij nga mëngjesi i hershëm, për të cilin Muhamedi a.s. ka thënë: "O Zot! Bekoje umetin tim në mëngjesin e tij." (Trans.: Ahmedi, Tirmidhiu, Ebu Davudi, Nesaiu, Ibn Maxhe).

Nga të metat me të cilat sprovohet sot çdo mysliman, është ndryshimi që ata i bënë sistemit të kohës. Rrinë zgjuar deri vonë dhe flenë derisa të humbin namazin e sabahut. Disa nga myslimanët e parë kanë thënë: "Çuditë, si i jepet risk atij që e fal namazin e sabahut pas lindjes së diellit." Buhariu transmeton nga Ebu Hurejra, se i Dërguari a.s. ka thënë: "Shejtani lidh në kokën e secilit prej jush kur fle, tre nyje dhe i fryn në çdo nyje duke thënë: Ke natë të gjatë përpara, prandaj fli. Nëse ai zgjohet dhe e përmend emrin e Allahut, zgjidhet njëra nyje. Nëse merr abdest, zgjidhet nyja e dytë, e nëse falet, zgjidhet edhe nyja e tretë e kështu, ai zhdërvjelltësohet dhe ndjehet mirë. Përndryshe ndjehet keq dhe shumë i rënduar." Shih ç'ndryshim të madh ka midis myslimanit, të cilit iu zgjidhën tërë nyjet e shejtanit dhe atij që i ka ende nyjet e shejtanit mbi kokën e tij, fle deri vonë, është i ngathët, përtac dhe shpirtkeq!

Lusim Allahun xh.sh. që të na bëjë prej atyre që e kuptojnë vlerën e kohës dhe rëndësinë që ka ajo. Lusim Allahun xh.sh. që të na bëjë prej atyre që e shfrytëzojnë kohën dhe përfitojnë prej saj. Dhe lusim Allahun xh.sh. që të na bëjë prej atyre me veprat e të cilëve është i kënaqur dhe në botën tjetër të na shpërblejë me Xhennet.

Literatura e shfrytëzuar:

1. "Vlera e kohës"-AMER HALID / Kaçanik 2005/
2. "Koha në jetën e muslimanit"-Dr. JUSUF KARDAVI / Prishtinë 2002/
3. "Hallalli dhe harami në islam"-Dr. JUSUF KARDAVI / Prishtinë 2002/
4. "Karakter i muslimanit"- MUHAMMED GAZALI / Prishtinë
5. www.mesazhi.com

Pashtrik Hajraj IV-a

[1] Amer Halid / VLERA E KOHËS (përkth.) / viti i bot. 2005 / Kaçanik / fq.18.

[2] Dr. Jusuf Kardavi / KOHA NË JETËN E MUSLIMANIT (përkth.) / viti i bot. 2002. / Prishtinë / fq.14.

[3] Dr. Jusuf Kardavi / KOHA NË JETËN E MUSLIMANIT (përkth.) / viti i bot. 2002. / Prishtinë / fq.15.

[4] www.mesazhi.com / 2008 /

[5] Dr. Jusuf Kardavi / KOHA NË JETËN E MUSLIMANIT (përkth.) / viti i bot. 2002. / Prishtinë / fq.18.

[6] Dr. Jusuf Kardavi / HALLALLI DHE HARAMI NË ISLAM (përkth.) / viti i bot. 2002. / Prishtinë / fq.359.

SINQERITETI

Falënderimi i takon Allahut dhe përshëndetjet qofshin mbi të Dërguarin e Tij. ... "All-llahu pranon vetëm prej të **sinqertëve**" (Maide:27). Prej cilësive më të ndritshme të fesë sonë është sinqeriteti. Sinqeriteti është të pastruarit e qëllimeve pas veprave për t'ju afruar më shumë Allahut të Madhërueshëm.

Fjala sinqeritet do të thotë çiltërsi, që nënkupton të jesh i çiltër, që shfaq ndjenjat, mendimet e veta drejtpërdrejt e hapur, që flet e vepron pa u shtrir, shpall, shpreh diçka të vërtetë dhe ashtu siç është, i sinqertë.^[1]

Përkufizimet e sinqeritetit të dijetarët janë me kuptime të përafërta dhe shumica e tyre sillen rreth asaj, se sinqeriteti është gjendja kur njeriu në adhurimin e tij nuk synon asgjë tjetër, përveç kënaqësisë dhe shpërblimit tek Allahu i Madhërueshëm.

Ka thënë Ibën Kajimi; "Punët e zemrës janë bazë, ndërsa punët e jashtme janë pasim dhe plotësim i tyre. Me të vërtetë nijeti është si shpirti, ndërsa puna si trupi."^[2]

Disa dijetarë të tjerë thonë: "Sinqeriteti nënkupton që në qëllim dhe në vepra të mira në mendje të kesh vetëm Allahun e Madhërueshëm."^[3]

Sinqeriteti është kusht që Allahu i Madhërueshëm ti pranojë veprat e kryera në përputhje me synetin e të Dërguarit të Tij (paqja qoftë mbi të). Këtë ai e urdhëron në Kuran:

وَمَا أَمْرُو إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ (٥)

"E duke qenë se ata nuk ishin të urdhëruar me tjetër, pos që ta adhuronin All-llahun me një adhurim të sinqertë ndaj Tij, që të largohen prej çdo besimi të kotë, ta falin namazin, të japin zeqatin, se ajo është feja e drejtë. (Bejjine:5)

Qëllimi i shëndoshë dhe zemra e sinqertë për Zotin e botrave e ngre pozitën e një pune të thjeshtë të kësaj bote dhe e shendon në një adhurim të pranuar. Në të kundërtën i shkatërron edhe qëllimet e errëta dhe adhurimet ekskluzive dhe i kthen në mëkate, ashtu që njeriu nuk fiton asgjë, pos lodhjes në kryerjen e tyre, dështimit dhe humbjes.

Sinqeriteti në vepra:

Ka thënë i Dërguari i Allahut (sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem: "Veprat vlerësohen sipas qëllimit dhe se çdokujt i takon ajo që e ka pasur për qëllim. Ky është njëri ndër hadithet që bazohet feja jonë. Nga ky hadith kuptojmë se esenca e çdo veprave është sinqeriteti. Me sinqeritet drejtohen zemrat, qetësohen shpirtërat, me të njeriu kupton rrugën e fesë në mënyrë të vërtetë dhe bën zhveshjen e saj nga çdo pasion i ulët.

Shembull për sinqeritetin kemi nga i Dërguari i Allahut, Jusufi alejhi selam me sprovat e tij. Thirrja nga ana e gruas së zotëriut të tij ka qenë një nga vështirësitë dhe problemet më të mëdha. Gjithashtu edhe largimi nga mbikëqyrja e familjes. Por sinqeriteti ndaj Allahut të Madhërueshëm e ka bërë atë që të jetë i vendosur në bindjen e tij.

Kemi shembuj edhe në jetën tonë të përditshme. Nga vështirësitë e të riut është edhe gjinia e kundërt, posaçërisht kur bëhet fjalë për një njeri me pamje të bukur. Përkundër kësaj ashtu siç e arriti Jusufi a.s shpëtimin dhe suksesin me sinqeritetin që kishte ndaj Allahut të Madhërueshëm, edhe ne mund ta arrijmë këtë sinqeritet, sepse kur ke sinqeritet në fe, shejtani nuk ka mundësi ti mashtrorë robërit e sinqertë të Allahut të Madhërueshëm.

Sipas fjalëve të Lavdiplotit, ne mund të lirohemi nga shejtani vetëm nëse jemi të sinqertë ndaj Allahut të Madhërueshëm.

Allahu i Madhëraur thotë:

إِلَّا عِبَادَكَ مَذْمُومًا الْمَخْلُصِينَ (٤٠)

"Përveç robërve të Tu, të cilët i ke bërë të sinqertë." (Hixher: 40)

Njeriu në veten e tij ka padituri dhe krenari prej natyrës së vetvetes (nepsit), është i ngathët dhe i jep përparësi pasioneve dhe gjërave të pavlera. Sinqeriteti ka për qëllim kurimin e dëshirave e qejfeve të kësaj bote, të cilat duhet ti kontrollojë dhe ti japë fund lakmisë në këtë botë duke pastruar vetveten dhe për tu përgatitur për botën tjetër. Ejubi ka thënë: "njerëzit e kanë më të vështirë të pastrojnë qëllimet sesa të kryejnë veprat".^[4]

Sinqeriteti në shoqëri

Veprimet e përditshme të njeriut tek i cili mbizotëron dashuria për botën tjetër, duhet ta pasqyrojë këtë dashuri dhe kjo do të ishte devotshmëria e kulluar. Aktivitetet në jetën e myslimanit, të çfarë do sferë të jenë, duhet të jenë vetëm për Allahun e Madhërueshëm, qofshin ato aktivitete shoqërore apo politike. Myslimani duhet të jetë i sinqertë dhe ta dojë sinqeritetin, ta zbatojë atë në të gjitha fjalët dhe veprat e tij. Arsyeja është se edhe Pejgamberi alehij selam ka urdhëruar dhe nxitur myslimanët të jenë të sinqertë: "Pa dyshim, vërtetësia shpie drejt mirësisë, e cila të çon në xhenet. Njeriu i cili thotë gjithmonë të vërtetën dhe e kërkon vazhdimisht atë derisa të shkruhet tek Allahu sidikë (tepër i vërtetë, i sinqertë). Ndërsa gënjeshtria shpie drejt shthurjes e cila të çon në zjarin e xhehenemit. Njeriu që gënjen e gënjen derisa të shkruhet tek Allahu gënjeshtar i madh." Përzgjedhur nga Buhariu dhe Muslimi [5]

Llojet e sinqeritetit:

- 1 - Sinqeriteti në besim -bindje. - Kjo është që personi duhet të deklarojë hapur besimin e drejtë të ndërtuar mbi sinqeritetin ndaj All-llahut subhane ve te'ala e jo mbi hipokrizinë, mashtrimin apo mendjemadhësinë.
- 2 - Sinqeriteti në vepra. - Me këtë kuptojmë që veprat e një personi duhet të bëhen në mënyrë të pastër për Allahun e Madhëruar e jo për të kërkuar reputacion të mirë:
- 3 - Sinqeriteti në të folur. - Ne si myslimanë duhet të themi gjithmonë të vërtetën dhe të jemi të sinqertë në fjalët tona.
- 4 - Sinqeriteti në marrëdhënie me të tjerët. - Myslimani kur ndërton marrëdhënie me të tjerët i ndërton në bazë të sinqeritetit.
- 5 - Sinqeriteti i vendosmërisë. - Ne kur vendosim në mënyrë të sinqertë për të bërë diçka që duhet të bëjmë, nuk hezitojmë, por vazhdojmë punën pa u shqetësuar deri sa ta realizojmë atë gjë.
- 6 - Sinqeriteti i premtimit. - Kur premtim myslimani e mban fjalën, sepse në të kundërtën do të ishte nga shenjat e hipokritit.

Përveç shpërblimeve që kemi në botën e ardhshme, edhe në këtë botë kemi shumë dobi dhe ato janë:

- 1 - Pranimi i punëve të Allahut
- 2 - Falja e mëkateve
- 3 - Ndihma dhe përforcimi
- 4 - Pastrimi i zemrës prej sëmundjeve (zilisë, tradhtisë)
- 5 - Ndihma dhe shpëtimi në rastet e vështira
- 6 - Pranimi i duave

Allahu i Madhëruar thotë:

"Thuaj: "Unë jam vetëm njeri, sikurse ju, mua më shpallet se vetëm një Zot është Zoti juaj, e kush është që e shpreson takimin e Zotit të vet, le të bëjë vepër të mirë, e në adhurimin ndaj Zotit të tij të mos përziejë askë." (Kehf:110)

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا (١١٠)

Është realitet, se pasi njeriu i është nënshtruar Allahut dhe e ka pastruar qëllimin e tij, lëvizjet dhe qëndrimet e tij, gjumi dhe zgjimi, konsiderohen hapa për të arritur kënaqësinë e Allahut të Madhërueshëm. Fjalët e ëmbla nuk janë shumë të rëndësishme edhe kur ato janë të nevojshme. Më e rëndësishme është sinqeriteti që është në harmoni me vetveten dhe fjalët e tij vijnë nga zemra. Kohë përpara është thënë: "Nëse një fjalë vjen nga zemra, ajo do të zërë vend në zemër dhe nëse ajo vjen nga gjuha ajo nuk arrin as tek veshët!"

Lus Allahun të na bëjë të sinqertë në fjalët tona, në veprat tona dhe të na pastrojë nga gjithçka që shemb sinqeritetin!

Flora Hajdarmataj IV v

[1] Akademia e shkencave të Shqipërisë. Instituti i Gjuhësisë dhe Letërsisë -Fjalori i shqipes së sotme (faqe 194,1182)

[2] www.fjalabukur.com

[3] Ahmet Ferid- "Deti i kthjellët i devotshmërisë dhe supilitetit" faqe 14

[4] Sajmir Imamoviq - Marrë nga Revista "Saft"

[5] Ebu beker el Xhezairi - "Minhaxh el Muslim" faqe 191

AUTOMOBILI FLUTURUES

Inxhinieri kanadez, doktor Poll s. Myler, pas punës 40 vjeçare ka arritur të konstruktojë një automobil fluturues që me të vërtetë funksionon. Skycar-in M400 e prodhoi kompania e tij Myler, ndërsa u dëshmuar në të gjitha analizat e duhura - në

ajër ngrihet dhe ateron vertikalisht në raport me rrugën. Automobili ka katër motorë aeroplani dhe propelerë të mbuluar, që vozitësit dhe udhëtarëve u jep mbrojtje gjatë shpejtësive më të vogla. Me këtë rast, (makina) shpenzon vetëm një litër benzinë në tetë kilometra të kaluara. Skycar-i është automjeti i vërtetë i ardhmërisë - në qytet sillet si automobil i rëndomtë që nuk lëviz më shpejtë se 50 kilometra në orë, por jashtë ambientit urban është diçka krejtësisht tjetër: kur të ngrihet vertikalisht në ajër - depërton murin e zërit.

Falë kabinës së mbyllur hermetikisht, udhëtarët mund të fluturojnë madje edhe 1.200 km., ndërsa si pajisje plotësuese ka edhe parashutë në rast se prishen motorët. Gjatë disa viteve të ardhshme kompania do të prodhojë edhe 500 ekzemplarë të Skycar-it, por çmimi i automobilit ende nuk është i njohur. Prodhuesi konsideron se automobilat fluturues do të bëhen popullor për secilin që di të përdore automobil të rëndomtë, meqë Skycar ka inkorporuar komanda automatike për fluturim.

<http://alboz-crew.net/showthread.php?p=38611>

SHBA, SHPIKET BATERIA QË KARIKOHET PËR 10 SEKONDA

Shkencëtarët e kanë shpikur një bateri që karikohet shumë herë më shpejt se ato ekzistueset. Zbulimi i publikuar në revistën "Nature" pritet të shkaktojë një revolucion në pajisjet dhe makinat elektrike. Edhe celularet do të mund të karikohen brenda pak minutash, ose sekondash. Kërkuesit e Massachusetts Institute of Technology thonë se do të duhen vetëm dy vjet që bateri të tilla të dalin në treg. Sekret i qëndron në materialin e ri të baterive me jone litiumi, që kanë një shtresë speciale që lejon karikimin dhe shkarkimin dhjetëra herë më të shpejtë se në rastin e baterive ekzistuese. Ajo mund të përdoret edhe për energjinë e erës dhe atë diellore.

Shkencetari Gerbrand Ceder shprehet entuziast se një celular do të mund të karikohet për dhjetë sekonda dhe shumë shpejt edhe makinat elektrike do të bëhen më praktike. Karikimi për bateritë e tyre do të zgjasë 5 minuta. Bateritë me litium të veshur kanë edhe një tjetër avantazh tjetër, pasi materiali i tyre konsumohet më pak kur karikohen dhe shkarkohen.

<http://www.shqiperia.com/kat/m/shfaqart/aid/5467/SHBA,-shpiket-bateria-qe-karikohet-per-10-sekonda.html>

Përzgjedhi: Ilmi Bajrami VI a

CELULARI I REZISTUESHËM POTHUAJSE NDAJ ÇDO GJËJE

Sado që të kujdeseni dhe ruani pajisjen tuaj telekomunikuese, me kalimin e kohës dhe për shkak të përdorimit të shpeshtë, është krejtësisht e qartë se pajisja do të gërvishet, të humb ngjyrën, apo të dëmtohet në ndonjë mënyrë tjetër. Kësaj radhe ju paraqesim celularin i cili është në gjendje t'i përballojë të gjitha kushtet e punës.

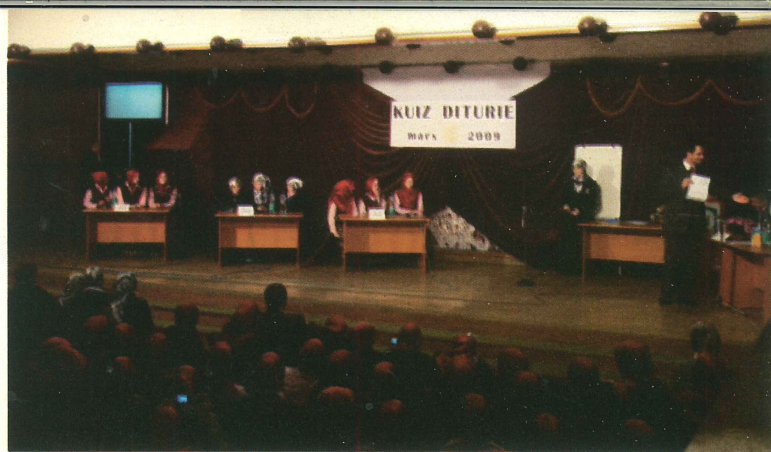
Nën emërtimin JCB Toughphone fshihet pajisja, karakteristikat e së cilës fshihen pikërisht në emërtimin e tij (toughphone – telefon rezistent). Edhe pse prodhuesit gjatë vendosjes së emërtimeve të tilla shpesh i zbkurojnë gjërat, këtu nuk bëhet fjalë për një gjë të tillë – Toughphone është rezistueshëm ndaj goditjeve, rënies, pluhurit e ujit – ndërsa peshën e vlerës së kësaj pajisje, e shton edhe fakti se prodhuesi jep garanci trevjeçare. Duke marrë parasysh që i dedikohet kushteve ekstreme të punës, JCB Toughphone përmban zë më të zmadhuar të dëgjueses dhe të mikrofonit, e është në gjendje të punojë në temperatura mes -20 deri në +60 gradë Celsius. Sa u përket karakteristikave tjera teknike, bëhet fjalë për një celular krejtësisht mesatar, mirëpo pasi që u përmendën gjitha këto më lartë, të gjitha pjesët tjera teknike bien në plan të dytë. JCB Toughphone mund të blihet me çmim prej rreth 300 eurosh.

http://www.balkanweb.com/sitev4/forumi/index.php?topic=4051.0;prev_next=next#new

Drejtoria e shkollës në bashkëpunim me Shokatën e Nxënësve organizoi një kuiz diturie. Kuizi u mbajt më 03.03.2009 dhe në të morën pjesë klasët II, III dhe IV nga Prishtina, Priyreni dhe Gjilani. Kuizi kishte karakter garues, ku nxënësit shfaqën njohurit e tyre në lëndët fetare ashtu edhe në ato shkencore. Moderator i kuizit ishte profesor Jakup Cunaku, ndërsa juria përbëhej po ashtu nga profesor të caktuar si Sabri Bajgora, Flamur Sofiu, Fadil Hasani etj. Së pari u zhvilluan garat për kualifikim në finale. Të parët garuan vitet e dyta nga Prishtina, Prizreni dhe Gjilani, ku sukses më të mirë tregoi viti i dytë nga Prizreni. Në mesin e viteve të treta u zhvillua një garë interesante, ku edhe pas pyetjeve shtesë nga juria, klasa e tretë nga Prishtina dhe ajo nga Gjilani u treguan sukses të barabartë dhe u kualifikuan në finale. Po në këtë mënyrë u zhvilluan gara në mes viteve të katërta ku u kualifikuan klasa e katërta (b) nga Prishtina dhe klasa nga Gjilani. Në finale ishin gjithsej pesë klasë dhe pas rundit të parë të pyetjeve u eliminuan klasa e dytë nga Prizreni pastaj klasa e tretë nga Prishtina. Në fund u zhvillua një garë shumë e fortë dhe gjithashtu në publik mbretëroi një atmosferë e zjarrtë. Në fund pas pyetjeve që shtroi juria nga njohurit e përgjithshme, viti i tret nga Gjilani doli fitues, kurse klasa e katërt (b) nga Prishtina në vendin e dytë dhe viti i katërt nga Gjilani u radhit i treti. Drejtoria ndau për vendin e parë 150 €, për të dytin 90 € dhe për të tretin 60 €, si dhe libra për të gjithë pjesëmarrësit në kuiz si mirënjohje. Po ashtu drejtoria ndau shpërblime për nxënësit më të dalluar si në mësim po ashtu edhe për sjellje shembullore. Në fund të gjithë u ndan të kënaqur me këtë kuiz me shpresë që sa më shumë të këtë aktivitetet të këtij lloji. Për të pranishmit u shtrua drekë.

Berat Mehani IV b

KUIZI I DITURISË - MARS 2009

Me datën 02.03.2009 është mbajtur Kuizi i Diturisë, ku morën pjesë të gjitha klasët përveq viteve të para. Gara ishte ndërmjet vajzave të Prishtinës dhe atyre të Prizerenit. Ishte një garë e fort dhe shumë mbreslënëse, përveq stresit të garueseve të gjithë u kënaqën me atmosferën e krijuar në sallë. Të pranishëm në këtë ngjarje ishin edhe profesorët, pra njerëzit që mundësuan këtë aktivitet të nevojshëm dhe të shumë pritur. Mori pjesë gjithashtu edhe Ef. Sabri Bajgora që njëherish ishte edhe kryetar në komision. Kuizi u hap me fjalët e All-llahut të Madhërisëm që me aq ëmëlsi na i përcolli nxënësja e vitit të katërt Fikrie Rekalii. Kuizin e udhëheqi Jakup Çunaku një profesor i mrekullueshëm. Por si gjithmonë musafirët mirpritën nga i "Zoti i shtëpisë" nga Drejtoria i nderuar Bahri Simnica që tha disa fjalë dhe në të njejtën kohë bëri zyrtare hapjen e kësaj gare diturie. Gara ishte e fortë ku kësaj radhe fituese dolën vajzat nga Prizreni në veçanti vendin e parë e mori viti i tret nga Prizreni, të dytin e morën vajzat nga Prishtina dhe vendin e tretë e mori vitit i dytë i vajzave nga Prizreni. Dhe për diturinë dhe mundin e tyre vajzat morën nga një shumë parashë. Vendi i parë u shpërblye me 150 €, i dyti me 90 € dhe viti i tretë me 60 €. Pjesëmarrëset e tjera morën nga një libër dhe bashkë me atë edhe eksperiencën që kaluan. Gjithashtu vlen të theksohet shpallja e nxënësve më të dalluara në kuadër të vajzave nga Prishtina, që u shfrytëzua rasti në po atë ditë. Më pas, pas përfundimit të kuizit, në shkollë u shtrua edhe një drekë për të gjitha nxënëset. Shpresojmë se edhe në të ardhmën do të këtë kësaj lloji garash, që janë sa tërheqëse, aq edhe edukuese, frytëdhënëse dhe emocionuese.

Bardha Kçiku IIv

Mars 2009

MEDRESEJA DHURON GJAK

Tashmë është bërë traditë në Medresenë e Mesme Alaiddin në Prishtinë dhënia e gjakut nga nxënësit, ku nuk mungojnë as profesorët. Me datën 04.02.2009 ditë e mërkurë medresantët kanë dhuruar gjak për shëndetësinë e Kosovës. Dhurimi i gjakut nga njerëzit është një vepër me vlerë, është veprim humanitar ndaj nevojtarit i cili është në mungesë të tij, kjo është një mundësi e mirë për vullnetmirët që të mund të kontribuojnë në këtë drejtim. Pra nga kjo vërejmë që Allahu i madhërishtëm të gjithëve u ka dhënë mundësi që të ndihmojnë pa marrë parasysh gjendjen materiale të tij. Vetëm të mendosh që ti të bëhesh shkaktar i shpëtimit të një jete, a nuk të nxit që të mos hezitosh të dhurosh gjak. Zoti xh.sh. ne Kur'anin famëllartë thotë: **"Ai që shpëton një jetë është sikur ka shpëtuar tërë botën"**. Në Medresenë e Mesme Alaiddin në Prishtinë 70% e nxënësve kanë dhuruar gjak dhe atë me një dëshirë dhe vullnet të madh që të ndihmojnë shëndetësinë e Kosovës e cila siç e dimë është në një gjendje të mjerueshme në aspektin e mjeteve dhe gjërave bazë që i duhen një institucioni shëndetësor. Në këtë gjest të madh u janë bashkangjitur edhe profesorët që asnjëherë nuk mungojnë nëpër vendet dhe institucionet ku nevojitet ndihma dhe përkrahje e ata të mos jenë bashkëpjesëmarrës në to. Kosova ka nevojë për një rini të shëndosh e cila kontribuon në zhvillimin e vendit të vet, një rini me vizion të qartë që të arrin të jenë përkrahës dhe ndihmës në të dobishmën. Në këtë kontribut që dha Medreseja e Mesme Alaiddin në Prishtinë, nuk munguan as mediat, që e përcollën me kujdes këtë gjest humanitar, që po e jep Medreseja. Është mungesë e mediave që po mungojnë shumë nëpër institucionet fetare.

Feja është moral, kulturë e cila mbjell dashurinë, sinqeritetin që janë gjëra bazë që i duhen një njeriu. U apeloj mediave që të na vizitojnë më shpesh dhe të jemi më afër që edhe ne të pasqyrojmë dhe të jemi më afër popullit e sidomos rinisë sonë të dashur.

Sytrim Halitaj III

AKTIVITET NË GJUHË ARABE

"Si të kalojmë prej fjalës në fjali"

Kjo ishte motoja e këtij aktiviteti, dhe njëkohësisht qëllimi kryesor. Ky aktivitet u mbajt me 29.01.2009 në kabinetin e gjuhëve. Pjesëmarrëse në këtë aktivitet shumë të rëndësishëm dhe tërheqës, ishte viti i dytë i vajzave. Aktiviteti ishte në nivel, morën pjesë përveç profesorit të gjuhës arabe Fadil Hasani dhe ideatori Ejup Ramadani, edhe profesorë të tjerë si dhe vetë drejtori Bahri Simnica. Aktiviteti u zhvillua në një nivel të lartë të organizimit duke mos i përjashtuar ndonjëherë edhe vështirësitë dhe pengesat që janë kaluar me vullnet dhe punë të përbashkët. Çdo nxënëse kishte një detyrë të caktuar në punimin rreth temës. Gjithçka bëhej në grupe, ku bashkë me ndihmën e profesorëve dolën disa punime shumë interesante dhe që zgjuan kureshtjen edhe të mediave të ndryshme. Interesimin kryesor e zgjoi punimi që ishte bërë për presidentin e tanishëm të SHBA-ve Barak Obamën, ku dimë se për të flitet në mbarë botën. Tema bëhej në shqip duke e shndërruar më pas në gjuhën arabe. Ishte me të vërtetë diçka e re dhe e mirëseardhur nga nxënëset. Çdo nxënëse kishte mësuar diçka të re qoftë ajo edhe një fjalë e vetme. Në përfundim të këtij aktiviteti u shikua një pjesë humoristike, kamera e fshehur që ishte në gjuhën arabe, ishte shumë interesante dhe qesharake. Me të vërtetë ishte diçka që ia vlen të përmendet. Shpresojmë se kësio lloj aktiviteteve të vazhdojnë edhe në të ardhmen. Gjithmonë nevojitet diçka e re për ta rigjeneruar dhe për ta rikthyer në punë trurin dhe trupin. Sepse vetëm e përditshmja bëhet një monotoni që ndalon së funksionari mendjen dhe krijon një ndjenjë të mërzitshme. Nxënëset ishin shumë të kënaqura dhe janë të gatshme të punojnë në kesi lloj aktiviteteve.

Bardha Kçiku IIv

Drita e Kur'anit | Maj 2009

Fjala e e maturantëve dh

"Vërtetë ajo që del nga zëmra nuk hyn vetëm se në zemër, andaj edhe fjalët nuk trokasën vetëm se në zemër dhe se nga ëmbëlsina dhe sinjeriteti i tyre qan syri dhe qetësohet shpirti."

- **Adem Alshiqi:** Kur linde qave ,ndërsa të tjerët qeshnin me ty, jeto i atillë që të shkosh duke qeshur e të tjerët të qajnë për ty.

- **Ali Revuçi:** Gjërat e bukura vlerësohen me vleren e veprës...Maturant nëse loti na pikon kur çdo shokë na përqafojnë, kjo dëshmon për shoqërinë e vërtetë që do të mbetet për jetë.

- **Besmir Vishaj:** Katër vite në Medrese ishin si ëmbëlsirë, kaq shpejt të largohemi e kemi të vështirë.

- **Besnik Xhemajli:** Jeta shpejt kaloi, vetënia e mbyti gëzimin, tash kur e shijojnë fundin e vajtojmë fillimin.

- **Fatuh Mehmeti:** Të shoqërohesh çdo ditë me Kur'anin është sikur të ushqehesh çdo ditë me mjalhtë.

- **Fitim Jaha:** Jeta është e shkurtë por nuk matet me metër, për jetën tonë e shkruaj edhe në letër.

- **Halim Zeneli:** Ai i cili nuk e din të djeshmen, nuk ka mundësi ta kuptoj të sotmen. Ai i cili nuk e kupton të sotmen, nuk din të jetoj të nesërmen.

- **Ilmi Bajrami:** Kur njeriu e kupton se nuk është i

ditur, ai ka hedhur një hap drejt diturisë.

- **Ismajl Miftari:** Njeriu lind për të jetuar, jeto për të vdekur dhe vdes për të jetuar.

- **Kenan Qerimi:** Ai i cili nuk ka marrë nuk ka as moral, ndërsa ai i cili nuk ka as moral nuk ka as fe.

- **Muhamed Elezaj:** Pika pika mushet bunari.

- **Muhamed Stublla:** Nëse fjalët shprehen me kuptim të qartë do të kuptohet se ne jemi gjeneratë e artë.

- **Pashtrik Hajra:** Mos i shko askujt përveq atij, të mirës së të cilit i shpreson, nga pushteti i të cilit nuk frikësohesh, mëshirën e të cilit e pret dhe atij me diturinë e të cilit mund të stolisesh.

- **Selim Behmani:** Po të mos ishin të dituritë njerëzit do të ishin sikur kafshët.

- **Selman Meka:** O njeri, mos u mashtro me thënien se njeriu është me atë që do. Nuk do të jesh me mirëbërësit perdorin të mos punosh si ata.

- **Suad Shabani:** Çelësi i çdo dëshire është durimi.

- **Shaqir Shaqiri:** Flisni qartë, nëse do të flisni, gjithëherë çdo fjalë para se të nxirrni nga goja.

- **Shpejtim Sahiti:** Jeta jote te All-llahu zgjatë vetëm disa sekonda, pra mos e humb kënaqësinë e perjetshme për disa sekonda.

- **Valon Maksutaj:** NO COMMENT

- **Visar Feka:** Njeriu lindë për të mësuar dhe vdes për të jetuar. "Ai i cili nuk din për fre-skinë e Allahut ai do të dij për zjarrin e xhe-hennemit".

- **Albert Rrahmani:** Duaje kë të duash, një ditë do të ndahesh brej tij.

- **Benat Mehani:** ...ashtu si bëhen ëndrrat...

- **Besir Neziri:** ...i zgjuar është ai që di atë që nuk di...

- **Burhan Mustafa:** Bëhu besimtar i cili mbulon dhe këshillon, dhe mos u bë sikur ai që turpëron dhe qorton.

- **Fatuh Hashani:** Kur luani ti tregon dhembët mos mendo se është duke qeshur.

- **Ferid Ademi:** Dituria pa edukatë sikurse ushtari në front pa shpatë.

- **Ilir Vallqi:** Jeta është e ëmbël në fundin e saj, edhe shkolla është e ëmbël në përfundimin e saj.

- **Jetmir Haziri:** Ç'ke në xhep të marin hop, ç'ke në tru s'ta marrin dot.

- **Mithat Ejupi:** Ta doni diturinë dhe ta qmoni atë

- **Muhamed Latifi:** Unë rak rak ti qak qak ai dak dak punën e bëjmë për merak.

- **Nehat Bajrami:** Faleminderit, pranova mesazhin.

- **Ukë Rexhepi:** Sikur kënaqësia të ishte në këtë dynja, të gjithë njerëzit do të vraponin pas saj.

- **Vezir Ademaj:** Kurr mos ec para pa lënë gjurmë mbrapa.

- **Ymri Abdullahu:** Dituria është gjë e humbur për besimtarin, ku ta gjej duhet të marrë.

Halim Zeneli IVa

Jetmir Haziri IVb

e fundit

e maturanteve

- *Albulena Murturi*: Trajnimit tonë i erdhi fundi, misioni ynë fillon tani. Morëm shumë, andaj duhet të japim. Një emanet mbi supe e bartëm.

- *Ajnure Musa*: Drejtësia e mendimit bën shumë armiq, ndërsa drejtësia e zemrës fiton miq.

- *Arta Gjata*: Besimi më i mirë është të dish se Allahu është me ty kudo që të jesh.

- *Besarta Azemi*: Po të kisha kohë do t'ua tregoja një KISSA.

- *Fakete Jusufi*: Jeta nuk është jetë pa rreziku ndonjëherë.

- *Fikrije Rekaliiu*: Nëse mendon se mund të bësh pa Allahun gabon rëndë, por edhe nëse mendon se Allahu nuk mundet pa ty gabon edhe më rëndë.

- *Flora Hajdarmataj*: Idetë e medha nuk vijnë nga truri, por lindin nga zemra.

- *Hazbiye Ibishi*: Në jetë ka momente kur të mungon dikush aq shumë, sa që ëndrrat tua do të përmbushen vetëm

po ta mbaje shtrëngueshëm në kraharor atë person.

- *Jehona Fejzullahu*: Shfrytzoje jetën, se jeta është i vetmi libër, të cilit nuk mund

t'ja kthesh fletët pas.

- *Lindita Buzolli*: Lamtumirë Medrese dhe ti banka ime e vjetër, dikur të kisha mike, por tash e zuri vendin dikush tjetër.

- *Naile Haziri*: E vërteta nuk njihet përmes njerëzve, mirëpo njerëzit njihen nëpër mes të vërtetës.

- *Qëndresa Ilazi*: Jeta është e tillë dhe s'mund të ndryshosh, të pajtohesh me fatin dhe dhembjen ta durosh.

- *Sadberre Mustafa*: Njeriu nuk ka fituar asnjëherë pasuri më të madhe se dituria që të çon në rrugë të drejtë dhe të largon nga të këqijat.

fundi erdhi më shtatori nuk simbolizon habjen e dyerve të medrese-së për t'na pritur plot me gjallëri, gëzim..

- *Vasfije Haradinaj*: Jeta është një pikturë, ku nuk mund ta përdorësh gomën.

- *Zejnepe Jakupi*: Të kam dashur atëherë, të dua tani dhe do të dua gjithmonë ty Medrese. Të dua sepse këtu mora diturinë, këtu takova shoqërinë dhe këtu shijova ëmbëlsinë e çdo gjëje.

Jehona Fejzullahu IVv

- *Salife Krasniqi*: Nëse dëshiron ta lësh të lirë zemrën tënde, mos ja plotëso dëshirat e këqija.

- *Teuta Fejzullahu*: Nëse vrapon pas dy lepujsh nuk do ta zësh asnjërin.

- *Valentina Mjeku*: Çasti i dhembjes zgjat një orë, ndërsa kënaqësia një moment.

- *Valmire Batatina*: Me ose pa dashje

Lamtumirë shoqëri

S'na mbeti edhe shumë kohë
Te ndahemi për jetë
Nga gëzimi e loja
Nga banka e shkrete

Një mendim I hidhur
Sonte me ka kapluar
Po mendoj për shoqërinë
Që duam me përfunduar

Tani them me vete
Paska shkuar rinia
Pikëllimet janë në fund
Po harrohet shoqëria

Sa vështir për mua
Ketë ta paramendoj
Po shkruaj me pikëllim
Me lot po e korrigjoj

Sa gëzime ndjenim
Ne orën mësimore
Ndonjëherë gabonim
Dhe iknim prej ore

Gabim paska qenë
Por s'paskemi menduar
Tani po e vërejmë se
Kjo gati paska përfunduar

Te ja lëshojmë vendin
Shoqërisë se re me rend
Se katër vite te shkuara
Për ne ishin moment
Momente ishin këto vite
Sa i mbyllem sytë
Kur sytë me gëzim janë çelur

Hanushe Mema IIv

Zgjohu rini

Syri gjak po më pikon
Zemra ime është pikëlluar
Rini, ndalu!-ku po shkon
Zotin pse e ke harruar.

A s'u ngope me shfrenime
Jetën e çuar pa kuptim
Kohën e humbur janë këto çaste
Fundin e ke veç dëshpërim.

Kthehu ti nga ardhmëria
Zgjohu, zgjohu, oj rini
Lëri veset e kqija
Se kjo rrugë nuk është për ty.

Ti je e ardhmja e këtij ymeti
Ti je shpresa që na mban
Ti je drita e këtij vendi
Sytë në ju, të gjithë i kanë.

Ardhmëria është Islami
Zoti siç na ka mësuar
Rruga e drejtë është Kur'ani
Pejgamberi na ka këshillu.

Vjosa Statovci Iv

Ditët ekin

U treten muajt
Ditët e gëzimit
Na arritën çastet
Orët e përfundimit

Lamtumirë shkollë
Oj shoqëria ime
Lamtumirë o ditar
O moj banka ime

Lamtumirë profesorë
E ju profesoresha
Te ndahemi nga ju
Kështu e paska jeta

Me këtë shoqëri krenohem
Se ishim të singertë
E çastet e gëzimit
Si harrojmë për jetë.

Hanushe Mema III v

Nënës

Nënë o nëna ime edhe pse nuk je,
Gjithmonë do të mbroj,
Në zemrën dhe në mendjen time.

Edhe pse tani nuk je në këtë jetë,
Më duket se ti fluturon në xhenet.

Plot gjashtëmbëdhjetë vite,
Kalova pa ty me gëzim e pres
takimin me ty.

Edhe pse nuk je,
Unë jetoj me ty
Sa herë që të kujtoj
mendoj të jem me ty.

Kaluan shumë vite,
E nuk te kam parë
Por në çdo moment,
Më afër të kam.

Lindita Buzolli IVv

Islami

Islami e vërteta
njerëzimin mëshiron
brengat e njeriut
islami i largon.

Islami është morali
shthurjen nuk lejon
virtyte të larta
njeriut i ofron.

Islami është vetë jeta
thellë kush mendon
ndërgjegjja dhe zemra
në islam ju qon.

Islami është obligim
s ka të bëj me mashtrim
forca më e madhe
që mund të bëjë ndryshim.

Islami rritet
në thirrje vëllazërore njerëzimin
thërret.

Sytrim Halitaj III

Rrugë pa adresë

Isha një ditë në qetësi
Mu duk sikur isha në vetmi
Dola që të shetis e të heq mërzi.
Shetisja në rrugë me lot në sy
Mendja diku tjetër, e trupi në shi.
Për një qast u qetësova
Kisha shkuar aq larg,
Sa nuk e paramendova
Atëherë fillova të mendoj
Të ndalem apo të vazhdoj
Se më s'dija nga të shkoj
Fillova adresën ta kërkoj.
Asnjë njeri se takoja
Vetëm zëra zogjsh aty dëgjoja
Atëherë një gjë kuptova
Në rrugë pa adresë unë shkova.

Jeton Jashari Il b

Matura

Edhe këtë natë bashkë
me ty unë jam sontë
në këtë natë medreseja na ndan.

Edhe këtë natë bashkë
ne do valëzojmë edhe
këtë natë bashkë ne do vajtojmë.

Do vajtojmë për netët që bashkë
kemi kaluar, do vajtojmë për ditët
që na kanë shkuar.

Do kujtojmë shumë çaste kur
kemi qenë të gëzuar, do kujtojmë
shumë raste kur ishim të pikëlluar.

Na kujtohen Edukatorët kur
i kemi mashtruar, na kujtohen rastet
kur na kanë ndëshkuar.

E gjithë kjo kohë tashmë ka kaluar,
nga medreseja kemi për tu larguar.

Do të shkojmë larg, larg
për të jetuar, ndoshta
njeri-tjetrin kemi për ta harruar.

Festim Ternkolli III

Mbulesa

Ulur nga një distancë
më shikon ashtu me ironi.
Më gjykon pa drejtësi
mendon se hixhabi është pengesa
ime për liri.

Nuk sheh që unë vërtet jam e lirë
dhe mbulesa tregon identitetin,
modestin dhe krenarin që kam.

Me atë pjesë që kokën e mbuloj,
është çelsi i lumturisë që unë fitoj.

Kënaqësinë e Allahut dëshiroj,
edhe sikurse tërë njerëzimi të ma
ndaloj, unë kurrë nuk do e largoj

Medito motër atë që unë ndjej
është diçka që ëndërron.

Të bënë ta shikosh botën në një
kënd që ndoshta nuk e mendon.

Ti nuk je ajo çfarë të tjerët thonë,
Ti je ajo që rregullin e Zotit e zbaton.

Bardha Kçiku IIv

Vetëm Ty O Zoti im

Atë ditë që u linda,
fillova të qaj,
prej atij momenti,
emrin Allah në zemër e mbaj.

Jetën e vazhdova me lumturi,
vetëm Zoti më dha kurajë gjithnjë.
Ti je më i Madhi e s'ka përpos Teje,
Ti je Krijuesi që ke mëshirë ndaj neve.

Ti na dhe këto bukuri
prandaj për mua je Një.
Vetëm Ty O Zoti im,
do të falem në përjetësim

Kjo botë është lojë,
e s'bën të mashtrohemi,
duhet të falim namaz,
dhe nga mëkatet të pastrohemi.

Ejani të tubohemi,
dhe një Zot ta adhurojmë,
sepse vetëm besimi në Të,
nga zjarri i xhehnemit mund
të na shpëtojë.

Albana Qaushi Iv

PALESTINË TY TË MBËSHTES

Nga dritarja e dhomës së konviktit shikoj rrugën. Shikoj njerëzit që kalojnë, sa të shumë janë ata në këto ditë pranvere. Shikoj një nënë, e rreth saj lozin të lumtur fëmijët e saj të vegjël. Janë të lirë, vrapojnë, qeshin, janë mu si ata zogjtë e vegjël që bëjnë zhurmë sipër tyre në degët e drurëve. Marrë frymë thellë, dhe kujtoj, kujtoj ato vite e vite robëri që patëm, kurse sot jemi të lirë, sa pasuri e vlefshme! Shikoj qiellin dhe më bie ndërmend se sa e madhe është kjo botë! Ky qiell, ky diell, a ndriçon lirshëm gjithë botën, a e kanë të gjithë këtë liri të çmuar që po shijojnë këta fëmijë?! Një re e errët për pak qaste prenë rrezet e ndritshme të diellit. E unë kuptoj, kuptoj se në botë ende ka robëri, se në botë ende bëhet padrejtësi. Palestinë! Them këtë fjalë, këtë emër dhe zemra ndjen një dhimbje të madhe. Mbështes kokën në duar dhe mbylli sytë, kurse mendja dhe zemra udhëtojnë në tokën e përgjakur, në tokën e robëruar, në tokën ku po shuhet jetë. I rrethuar nga armiku, i harruar nga sytë e botës, ky popull po përjeton tmerr. Tmerr që me decenie përjetoi, por askush si ndihmon, dhe kjo mizori po vazhdon ende. Por kush qenka ky popull?! Vëllezërit dhe motrat, myslimanët e tokës së shenjtë. Atyre u humbi lira prej vitesh, fëmijët e tyre rriten nën kthetrat e armikut, ata ujin çdo mëngjes rrugët me gjakun e tyre të njomë, kurse bota heshtë. Vriten të pafajshëm të pastër, vetëm se dëshirojnë ta shohin atdheun e tyre të lirë. Atje çdo ditë nënat qajnë shehidët e tyre të vegjël, por askush si dëgjon, ato çdo ditë kërkojnë bukë për zogjtë e tyre të uritur, por veç bomba, plumba dhe asgjë tjetër! Mbretëron heshtja, dëgjohet vetëm zëri i atyre hekurave të zi që çdo ditë e më shumë po i shkatërron, po ua rrënon shtëpitë, shkollat, spitalet, e përsëri heshtje! Shtohen çdo mëngjes trupat e pa jetë, por askush s'ka guxim ti varros, i shqyejnë qenët e rrugës! Kështu dëshiron armiku kriminel. Këta jehud të pashpirt, vrastarë, kurse bota arsyeton veprimet e tyre, heshtet gjaku i derdhur se është i myslimanëve. Klithjet vazhdojnë të vijnë nga ato rrënoja, klithje për ndihmë, për drejtësi, por ata nuk i dëgjon askush, të gjithë mbyllin sytë! Presin do ditë që vëllezërit tu zgjatin dorën, ti nxjerrin nga tmerri. Kurse unë tani gëzoj lirinë, por jam i dobët, nuk mundem asgjë më shumë përveç lotëve dhe një lutje të sinqertë.

Berat Mehani IV b

VETËVRASJA

Vetëvrasja është akt kur njeriu i merr jetën vetes së vetë me dëshirën të tij, me anë të një veprimi të vetëdijshëm. Arsyet e

vetëvrasjeve janë të ndryshme. Arsyeja më e shpeshtë depresioni ose sëmundjet bipolare si dhe sëmundje të tjera psikike dhe fizike.

Vetëvrasje nuk quhet kur përshembull njeriu humb jeten për të shpëtuar dikë apo diçka, ajo quhet heroizëm. Vetvrasjet janë njerë prej dukurive negative që ka marrë një hov të madh thuhet në të gjithë botën duke i përfshirë të gjitha moshat pa dallim gjinor, por në veqanti të rinjët, e ç'është edhe më habitëse nga ajo nuk përjashtohen edhe fëmijët.

Si fenomen është e njohur që nga kohët më të lashta, në Romën e lashtë p.sh., disa burra shteti, e filozofë janë detyruar të vrasin veten nga perandorët apo nga njerëz që nuk përkrahnin idetë e tyre (Seneca, Cato, Petronius etj.) dhe në kohët më moderne, gjenerali gjerman Feldmarshali Erwin Rommel vrau vetën i detyruar nga Gestapo me qëllimin që të mbronte familjen dhe djalin e tij nga persekutimi, dhe emrin e tij nga njollosja e tradhtisë.

Ka egzistuar një bindje se me zhvillimin e industrisë dhe ekonomisë do të zgjidhen problemet e njerëzve dhe do të arrihet kënaqësia e kësaj jete. Me një fjalë njerëzit do të bëheshin të lumtur, mirëpo me gjithë këtë zhvillim të ekonomisë e teknologjisë jo vetëm që nuk u arrit lumturia, porse problemet si: stresi, depresioni, ankthi e më e keqja droga, prostitucioni dhe më në fund edhe vetëvrasja sa vijnë e shtohen.

Kur bëjmë një krahasim mes vendeve të zhvillura dhe atyre me më pak zhvillim, vërejmë se në vendet e zhvillura numri i vetëvrasjeve është më i lartë (Suedia si vendi me të ardhura më të larta për kokë banori, ka numrin më të lartë të vetëvrasjeve në botë). Arsyeja pse numri më i madh

i vetëvrasjeve ndodh pikërisht në këto vende, sipas një hulumtimi të bërë është përshkak të mungesës së bindjeve fetare.

Nga kjo rritje nuk ka mbetur pa u prekur edhe populli kosovar ku dita ditës janë alarmante shifrat e kësaj fatkeqësie shoqërore. Nëse kemi parasysh të kaluarën, populli i Kosovës me gjithë problemet e vazhdueshme politike dhe ekonomike me të cilat është ballafaquar, rrallë ka hasur në raste të vetëvrasjeve, kurse tani (pas çlirimit) këto raste thuhet mund të shikosh në televizion, ti dëgjosh në radio, ti lexosh në gazeta çdo ditë, se si njerëz të pa shpresë përfundojnë jetërat e tyre me varje, shkrepte armësh apo forma tjera të vetëvrasjeve.

Shkaqet e Vetëvrasjeve

Vetëvrasja është rezultat i mungesës së informacioneve të mjaftueshme rreth "misterit" të jetës...në pamundësi për të dhënë përgjigje në shumë pyetje që shtrihen jeta, dhe në përballje me botën djallëzore që na rrethon (bota djallëzore stimulohet nga njerëzit që nuk kanë kuptuar esencën e jetës dhe nuk shohin më shumë se pamja optike) vie në shprehje gjendja e pashpresë që rezulton me fenomenin e dhimbshëm të quajtur vetëvrasje...

Vetëvrasjet janë momente shumë prekse dhe të pa pranueshme, por në shtetet e zhvillura po kthehen në akte publike. Kisha sataniste madje këto veprime i quan sakrifice religjioze.

Cili është qëndrimi i Islamit rreth vetëvrasjeve??

Asnjë nga fetë nuk e lejon vetëvrasjen, dhe për ata që e kryejnë këtë akt parashikohen denime të përtashme të tmerrshme në xhehenem. Fenomeni i ndikimit të fesë në mbrojtjen e njeriut nga këto qorrsoqe është shumë evident meqë Islami e ndëshkon ashpër një veprim të tillë duke e gjykuar në të dy botët. All-llahu ka krijuar njeriun dhe jetën bashkë me të.

All-llahu në Kur'an thotë: **"Dhe mos e mbytni vetvetën tuaj, vërtetë All-llahu është i Mëshirshëm për ju.** (En-Nisa 29).

Kini frikë Zotin, mos e merrni atë që nuk iu takon (jetën tuaj) dhe bëhuni të durueshëm në të gjitha gjendjet. Mos u hidhëroni dhe duroni se durimi është thesar dhe të mirat e tij nuk kanë fund. Ta dini se Zoti i sprovon robërit e Tij dhe asnjë sprovë nuk është e pa përballueshme nëse keni bindjen te Allahu se Ai ua largon vështërsitë.

Marrja e jetes sipas Islami është krim dhe njihet njëra prej mëkateve të mëdha e për ata që bëjnë krime vendi i tyre është zjarri.

Si të zbutet ky fenomen

...një kthjellim i mendjes, studim i të vërtetave të jetës, largim i botëkuptimeve të djallit, instalim i botëkuptimeve që janë derivat i shkencës së mirëfilltë, njohja e kosmosit dhe Zotit të Madhërishëm që krijoi atë dhe vet njeriun.. janë rruga që të forcojnë mendjen dhe shpirtin dhe shlyen gjithë komandat që kanë të bëjnë me vetëvrasjen.

Për këtë duhet aktivizuar të gjitha nivelet e shoqërisë që nga qeveria, pushteti qëndror e ai lokal, mediat, insitucionet fetare e arsimore, kryefamiljarët dhe çdo individ i vetëdijshëm për rrezikun e kësaj fatkeqësie.

Nga ana morale apo etike nuk është një zgjidhje e pranueshme për një sërë arsyes. Pikë së pari nuk është "njerëzore" sepse instikti më i fortë i njeriut është instikti i mbijetesës, dhe të vrasësh vetën me duart e tua është anti-humanizmi më radikal, sepse po del kundër vet natyrës njerëzore. Pastaj vetëvrasja është një vështirësi që u shtohet personave të afërm e të dashur, qoftë probleme ekonomike (kur një prind vret vetën) qoftë probleme ndjenjash (keqardhje dëshprim etj.) që mund të rezultojnë me traumatizim të

përgjeshëm në jetën e njerëzve që na rrethojnë. Vetëvrasja është një shembull shumë i keq për shoqërinë në të cilën jetojmë, dhe një numër i madh vetëvrasjesh do të ndikonte ndjeshëm në degjenerimin e mëtejshëm të shoqërisë dhe në shkatërrimin e atyre lidhjeve që i lidhin njerezit me njeri tjetrin. Ka gjithmone një zgjidhje për gjithcka... por, vetëvrasja nuk është zgjidhje, është mashtrim...

Mesazhi ynë i fundit është:

Kini frikë Zotin, mos e merrni atë që nuk iu takon (jetën tuaj) dhe bëhuni të durueshëm në të gjitha gjendjet. Mos u hidhëroni dhe duroni se durimi është thesar dhe të mirat e tij nuk kanë fund. Ta dini se Zoti i sprovon robërit e Tij dhe asnjë sprovë nuk është e pa përballueshme nëse keni bindjen te Allahu se Ai ua largon vështërsitë.

"Dhe ti o Muhamed duro ashtu sikurse duruan të dërguarit e vendosur"

Përgatitën:

Hazbije Ibishi, Fikrije Rekalii, Jehona Fejzullahu, Flora Hajdaramataj, Ajnure Musa IVv

Për herë të fundit udhëtoj

Mëngjes, rrezet e para të diellit kishin arritur tokën. Shkëlqimi i eses mbi barin e njomë të merrte shikimin. Dukeshin si kristale të vogla që shndrisnin gjithandej fushave të gjëra. Ngado mbretëronte qetësi. Pothuajse të gjithë kishin braktisur fshatin e bukur. Këtu qetësi e prishën një tufë zogjsh, që fluturuan me shpejtësi, filluan një ditë të re. Ecja me hapa të shpejtë. Ishte nisur drejt stacionit të autobusëve. Këtë rrugë kisha kaluar me qindra herë, por këtë mëngjes të bukur kaloja me ndjesi të panjohura. Në këtë mëngjes shtatori fillonte viti shkollorë. Po fillonte viti i fundit i shkollës së mesme për ne. Në këtë mëngjes shkonim në shkollë për herë të fundit si maturantë. Në mendje sillja kujtime nga tri vitet që kaluan në këtë shkollë. Kaluan tri vite mu si ajo tufë zogjsh që u zhduk me shpejtësi pas pyllit të afërt, si hapat e mi të shpejtë që po kalojnë këtë rrugë. Kujtoja ato vite që kaluan me ndodhje të shumta, me përjetime të këndshme, me mund e sakrificë. Ecja, sikur po shkoja në një vend të panjohur. Në qiellin mahnitës, tashmë ishin zhdukur të gjithë yjet që na shoqëruan gjatë natës. Në qiell dukeshin bishtgërsëzat që fluturonin të lumtura. Po bëheshin gati për shpëtimin e gjatë. Fluturonin të bashkuara pa brenga, kurse era e freskët e mëngjesit i ledhatonte. Unë ecja duke u munduar ta imagjinoj të ardhmen. U ndala të prisja autobusin si shumë njerëz të tjerë që këtë mëngjes nuk ishin të pakët. Shikoja gjithë ata njerëz që bisedonin të qetë në mes veti, sikur nuk kishin asnjë shqetësim. A thua të gjithë këta kanë kaluar në këtë rrugë? Ndoshta të gjitha kujtimet e tyre ika rrëmbyer koha e pamëshirshme. Nuk vonoi shumë dhe autobusi erdhi. Zura një ulës pranë dritares, shikoja fshatin sikur dëshiroja ta përshëndes deri në takimin e ardhshëm. Kjo ditë ishte shumë e veçantë. Sot fillonte edhe dita e parë e muajit të bekuar. Muajt i mëshirës, qetësisë shpirtërore, durimit dhe devotshmërisë. Po fillonim vitin e fundit të shoqëruar nga ku muajt i begatshëm. Tashmë kalonim në mes të kryeqytetit, kalonim rrugët, që asnjëherë më parë nuk më dukeshin kaq të gjata. Rrezet e diellit herë-herë depërtonin në gjethe e dendura dhe reflektoheshin në dritare. Rrugët ishin të mbushura përplot me njerëz dhe nxënëz që udhëtonin. Një gjallëri kishte mbushur rrugët. Zhurma e tyre por si bletët në pranverë jehonte larg. Disa ishin më të vegjël. Sigurisht sot do të njiheshin me shkollën. Sa mahnitëse është të shikosh këta fëmijë, që bënin hapat e parë me çanta në krahë! Dikur edhe ne filluam mu si këta fëmijë, por sot po udhëtoj për të përmbyllur kapitullin e parë të kësaj sfide të vështirë. Çdo hap që po bëja ngjallte ndjesi të veçantë. Me padurim prisja takimin me shokët, më të cilët nuk ishin parë gjatë tërë pushimit. Këtë nuk doja ta kujtoja. Kishim kaluar gjithë këto sfida së bashku, kurse sot kemi përpara fundin, pas së cilit do të shpërndahemi në valët e jetës të vetmuar, por të përgatitur mirë. Të jesh maturant, do të thotë të jesh në fund. Përpara u shfaqë shkolla, e cila qëndronte e patundur. Rrinte krenare dhe e gatshme për të vazhduar detyrën e çnuar. Arrita pranë, sytë shikonin mbishkrimin atje lartë, gjuha shqiptoi fjalët: 'Mereseja e mesme Alaudin' kurse zemra rrahur më fortë.

Benat Mehani IV b

Tempulli i Dijës

Pushimi përfundoi tashmë. Filloi rrugëtimi ynë. Rrugëtimi drejtë së ardhmes së afërt. Emocionet bëhen gjithnjë e më të mëdha. Gjithçka tashmë për mua është më ndryshe. Mësova shumë për jetën. Më duket se po shoh dy anë të medaljes, jo vetëm bukuritë dhe kënaqësitë, por edhe vrazhdësinë dhe të keqën, që kam menduar se nuk ekzistojnë. Takimi ynë në vatrën e dijës, në vendin e fjalës së drejtë, aty ku ne bashkohemi si valët e detit nisi. Bashkë me to fillo të shkrubej edhe një "Histori e re", që do të renditet në radhët e kapitujve të shumtë. Gjenerata e gjenerata të shumta kaluan nëpër këto dyer, duket se edhe shkallët mbajnë mend ecjet e tyre, muret e klasave ndjejnë zërat, tek flasin për ëndrrat dhe dëshirat e tyre për të ardhmen. Për ditët që ne sot i shijojmë me kënaqësi. Tempulli u ngritë me mundin, vullnetin, punën si dhe dëshirën e flaktë, që të mësohej fjala e drejtë. Të ripërtërihen normat e moralit dhe etikës Islame. Porosit e brezave të parë të zbatohen në mënyrë që edhe ne si brez i ri të ngrihem në shkallën e të parëve „Gjeneratës së papërsëritshme". Të gjithë ata që vijuan mësimet në këtë shkollë, hynë si fëmijë, por tash janë pjesë e pandashme e këtij institucioni. Vargu i tyre është sikurse numrat rendor... të pafund. Kujtimet dhe përjetimet e tyre duken sikurse përralla magjepse. Çdo fjalë e tyre është një këshillë dhe porosi për ne. Ky tempull është si një burim i pashtershëm, një thesar pafund. Çdo punëtor, nxënëz, profesor e drejtor, janë sikurse yjet në qiellin e pafund, që gjenden gjithmonë në një harmoni dhe precizitet mahnitës. E gjithë kjo nuk do mund të arrihej, po të mos ishte besimi i thellë në Krijuesin e Botëve, në Atë, që padyshim gjendet çelësi i të gjitha sukseseve dhe arritjeve tona. Falënderimi i takon vetëm Atij që na e mundësoi të jemi pjesë e këtij universi dhe njëherësh pjesëtar të kësaj feje, që për shëkuq me rradhë na ndriçoi zemrat.

Bardha Këliku IIv

Kur përzihen emocionet

E kemi pritur me aq entuziazëm që nga viti i parë dhe ja tani po e përjetojmë. Jemi maturantë. Me vete kemi bagazhin me dijen që morëm, me eksperiencën, me aventurat rinore dhe me kujtime mallëngjyese. Nuk mungojnë as emocionet. Nga to më së shumti ka frikë dhe shpresë. Secila shtyp tjetër duke u munduar që të mbajnë bilancin. Na pret rrugë e gjatë. Kush e di se ku do të jemi pas një viti apo dy? Na rrjedhin lot malli, mendojmë se do të ndahemi. Katër vite bashkë dhe në fund ndarja. Emocion i pa përshkuar kaplon trupat tonë, vetëm kur mendojmë se ky vit është i viti i fundit. Pastaj ndarja. Fundi që do të na vulojë përgjithmonë jetët tona drejt një fillimi të ri. E ardhmja jonë do të jetë e ndritshme vetëm nëse duam që ashtu të jetë. Andaj, nuk na ka mbetur tjetër vetëm ta duam atë, ta duam me tërë shpirt të ardhmen tonë. Të lundrojmë sigurt, pa frikë nëpër dallgët e jetës. Kush e di, ndoshta një ditë bota do të përfitojë nga të mirat tona. Thonë se shpresa vdes e fundit, por unë them se shpresa nuk vdes kurrë.

Fikrije Rekaliiu IVv

Ecën vitet sikurse uji në lum

Ulur pranë dritares po mendoj! Sa shumë jam rritur, sa shpejt kanë ecur vitet. E them me vete: Çka arrita unë deri tash? Më sillen në kokë shumë mendime. Më kujtohen shumë gjëra. Më kujtohet fëmijëria ime. Më kujtohen ato ditët e shkollës fillore. Më kujtohen ato shoqet e mia. E them me vete: "Po tani, çka"? Tash jam në mesin e yjeve, në mesin e atyre që shndërrisin me shami mbi kokë. Shndërrisin botën. Marr lapsin të shkruaj, e nga sytë, më rrjedhin lotë. Më rrjedhin lot gëzimi e mallën Gjimi. Gëzohem kur e di se ku po shkollohem. Gëzohem kur dëgjoj çdokund fjalëne Allahut të Madhëruar. Kur lexoj kur'anin edhe muret dëgjojnë. Lot mallëngjimi kam: "kur më kujtohet familja". Kur më kujtohen prindërit e mi, lotët më rrjedhin sikurse shie, që bie pa pushim. Më kujtohen fjalët e babit tim kur më thoshte: "Mësoje fjalën e Allahut, bija ime se më vonë do t'ja dish vlerën". Kur më sillen në kokë këto mendime, marr librat dhe i shfletoj. Të kërkoj dituritë gjej thesarinë çmuar, për të cilin erdhe në medrese. Tani më nuk jam, ajo vogëlushja që luaja me lodra. Tash vërtet jam rritur, dhe mund të arrij atë që synoj. Dua të jem një vajzë, ashtu siç urdhëron Allahu. Prandaj, të ngutemi sepse me të vërtetë vitet ecën shpejtë.

Albanë Qaushi Iv

Shfrytëzo të sotmen, ngase e nesërmja ndoshta nuk vjen kurrë

Ekziston gjithmonë një e nesërme dhe jeta na jep edhe një mundësi që ti bëjmë gjërat siç duhet, por nëse bëjmë gabime, na mbetet vetëm e sotmja, do të doja të thosha sa shumë të dua dhe kurrë s'do të harroja. E nesërmja nuk është e sigurt për askënd. Sonte mund të jetë hera e fundit që i shikon njerëzit që i do, prandaj mos prit më, bëje sot, sepse e nesërmja nuk vjen kurrë, sigurisht do të pendohesh për ditën kur nuk gjete kohë për një buzëqeshje, një përqafim, një puthje, sepse ishte shumë i zënë për të realizuar një dëshirë të tyre. Mbjaj ata që dashuron rreth vetës, thuaju duke mërmëritur se sa shumë ke nevojë për ta, dashuroi, sillu mirë, gjeje kohën për ta. Thuaj: "më vjen keq", "më fal", "të lutem", "faleminderit" dhe të gjitha fjalët e dashurisë që di. Asnjëri nuk do të mbaj mend për mendimet e tua të fshehta. Kërko nga Zoti fuqinë dhe zgjuarsinë ti shprehësh, tregoj tu tjerëve domethënien e tyre. Fillo ti bësh realitet ëndrrat e tua. Tani është momenti !!!

Fadile Bajoku Iiv

Krijuesi

Shoh qiellin dhe mahnitem me pafundësinë e tij. E kush mund ta krijonte përveç Allahut?! Shikoj diellin, yjet, hënën që vazhdimisht ndriçojnë tokën. Bukuri të pa fundme e mahnitëse, precize e të përsosura në çdo aspekt. Ngjyra madhështore mbretërojnë mbi çdo pemë e lule, dhe mbi çdo krijesë. E vërtet që këtë mund ta bëj vetëm Përcaktuesi i tyre. Shikoj gjallesa të lloj-llojshme e të panumërtë që nga ato më gjigantet e deri tek ato që syri i njeriut dot se sheh. Shoh oqeanin me një gjerësi, që syri me pamundësi dot se kap në pikën e vet e me një thellësi që këmba dot se prek. Padyshim se për to din vetëm Krijuesi i vet. Po njeriu!? Krijesa më e përsosur në gjithë universin. I veçuar me mendje dhe me shumë respekt, vetëm e vetëm për të adhuruar Krijuesin e vet. Asgjë në këtë botë nuk është krijuar si rastësi e papërcaktuar. Ligj dhe urdhër i pa arsyeshem në përputhje me mendjen dhe qenien e njeriut nuk besoj se ekziston. Gjithëcka është në përshtatshmëri e kombinim madhështor. Zoti, që me plot kuptimin e fjalës është Sundues e I Gjithëfuqishëm, I But e I Mëshirshëm, Falës e Mëshirbërës.

Qelës i lumturisë e kënaqësisë shpirtërore. Mundësues i dritës së vërtetë.

Po ikim

Si sot më kujtohet ajo ditë kur erdhëm.... Nuk e kisha të vështirë të caktoj shkollën, se një gjë të tillë e kisha vendosur kohë më parë, por frikësohesha që nuk do ta kem fatin të jem pjesë e saj. Por me dëshirën dhe caktimin e Allahut xh. sh. u pranova. Ishte gëzim i madh për të gjithë, apo ndoshta mua më dukej ashtu. Erdhi koha për të filluar ditën e parë të cilën e prita me pa durim. E dija që do të qëndroja larg shtëpisë sime, larg familjes sime, dhe nga ç'do gjë që kisha më parë. Por, prapë se prapë vendosa ti bëj ballë të gjithave vetëm që të arrija atë për të cilën isha nisur. Ishte një ditë e bukur shtatori, një ditë ku dielli shndriste i vetëm në qiell. Frynte një erë e lehtë që të mbështillte me aromën e verës së vonë. U nisa nga shtëpia i mallëngjyer e nga pak i mërziur. Mirëpo, njeriu kur mbështet në Krijuesin e tij, për të kjo është e lehtë. U nisa në sfidën e re. Rrugës debatoja me veten dhe pyesja: ku po shkoja?! A mund të qëndroj një javë atje? Po shoqëri a do të kem? Duke u afruar më dukej se shkolla buzëqeshte dhe më uronte mirëseardhje. Nuk e dija se çfarë sfida do të sillte jeta konviktore dhe ajo arsimore. Ishin dy gjëra që do të ballafaqoheshim katër vite me to. Hyra në medrese, kudo kishte nxënës si unë, nxënës që ishin fillestar dhe të tjerë që ishin të viteve më të larta. Më kujtohet ora e parë, atëherë në klasë mbretëronte heshtje, të gjithë ishim të huaj për njëri-tjetrin, e së shpejti me këta nxënës do të shoqërohesha. Orët e para i kujtoj gjithnjë, u njohëm me profesorët tanë të dashur. Pas mësimit falëm namazin e drekës në xhami, pastaj restoranti, dhe ndejat nëpër dhoma ishin një përvojë e re për ne. Ditët shpejt kaluan, po ashtu edhe vitet, kurse ne formuam një shoqëri të fortë, kaluam shumë teste e provime, kurse fundi erdhi shpejt. Pas gjithë atyre viteve punë e lodhje, tash jemi në prag të përfundimit nuk na kanë mbetur edhe pak ditë që të ndahemi. Në këtë shkollë patëm përjetime të ndryshme që nuk harrohen. Na kujtohen gjithë ato shaka që kemi bërë me njëri-tjetrin, gjithë ato ndeja me plot gëzim e hare, gjithë ato arsyetime tek edukatorët për të shkruar në shtëpi. Kujtoj gjithë atë atmosferë që bënim në klasë, e shumë gaste që do të mbeten thellë në kujtesë. Fituam një gjë që është më e shtrenjta për mua, shoqërinë dhe edukatën e mirë. Formuam shoqëri pa interes, deshëm njëri-tjetrin për hir të Perëndisë. Po ikim, pasi formuam një shoqëri të mirë, mësuam librin e Allahut dhe fjalën e Pejgamberit a. s, vlera këto që kurrë nuk do ti lëshojmë. Kemi edhe pak ditë të kalojmë se bashku, kemi dhe pak kohë që ta përmbyllim këtë kapitull të jetës sonë. Po ndahemi, por sa ndarje e vështirë për ne! Momentet pikëluese që nuk do të harrohen kurrë. Por do të jetoj me shpresë dhe do ta lus Zotin që gjithë shokët e mi të kenë sukses në jetë!

Berat Avdiu

Bardha Kçiku Iiv

TURNEU I FUTBOLLIT

Me afrimin e stinës së pranverës dhe ngritjen e temperaturave në shkollë filloi një gjallëri.

Në këtë kohë në shkollë nga Shoqata e Nxënësve u organizua turniri i futbollit i cili filloi më 11 mars dhe mbaroi me datën 13 mars.

Në garë morën pjesë gjithsej 12 ekipe nga të gjitha klasat e shkollës, kurse turnirin e udhëhoqi profesor Shemsi Rrahimi.

Në rundin e parë të garave kualifikuese u arritën këto rezultate:

II- b - II-a (1:0), II- a - I- a (0:3), I- b - III ekipi i parë (penalti - 3:1)

IV- a ekipi i parë - II- b ekipi i parë (1:3), IV- a ekipi i dytë - III ekipi i dytë (0:4)

I- b ekipi i parë - IV- b (0:5)

Pas një pushimi të shkurtë u zhvilluan ndeshjet e gjysmëfinales, ku u ndeshën:

II-b ekipi i dytë - I-a, fitues ekipi i vitit të dytë.

I-b ekipi i dytë - II-b ekipi parë, fitues ekipi i vitit të parë.

III ekipi i dytë - IV-b, fitues ekipi i vitit të katërt.

Ndeshja e radhës ishte ajo ndërmjet vitit II-b dhe I-b ku viti i parë fitoi, ndërsa në finalen e madhe e pritë IV-b që u kualifikua pa lojë.

Në praninë e shumë shikuesve dhe një atmosfere sportive u zhvillua finalja e këtij turniri, ku u ndeshën dy ekipet që patën suksese më të mira, pra IV-b dhe I-b.

U zhvillua një lojë shumë e bukur ku luftohej për titull, mirëpo, klasa e IV-b treguan se janë të pamposhtur dhe arritën të krijojnë një epërsi të lartë. Të pranishëm në fushë ishin edhe shumë profesorë që shikuan këtë ndeshje.

Loja përfundoi me rezultat (7:0) për të IV-b, e cila u shpall fituese e turnirit.

Berat Mehani IV b

- ✱ Kurrë njeriu i madh, nuk është mendjemadh.
- ✱ Kurrë njeriu s'duhet shikuar sa është i vjetër apo sa është i ri, por gjithmonë duhet shikuar sa ka pjekuri.
- ✱ Njeriu me edukatë, vështirë është për ta luhatë.
- ✱ Sikur bleta ëmën, njeriu duhet respektuar nënën.
- ✱ Gjithmonë fjalët që dalin nga koka, i kanë rrënjët më të forta.
- ✱ Çka shënohet, nuk harrohet.
- ✱ Më e mira metodë për të mësuar, është ajo qysh është për të mos harruar.
- ✱ Ndonëse, i marri të mençurin kurrë nuk e njeh, i mençuri të marrin e njeh sapo ta sheh.
- ✱ Nuk është mençuri të dish për të folur me forcën e zërit, por mençuri është të dish për të folur me forcën e argumentit.
- ✱ Kur të merresh në sy, edhe të pabërat t'i lënë ty.
- ✱ Më i verbër është ai që nuk e sheh vetën sesa ai që nuk i sheh të tjerët.
- ✱ Dija është si fara, pa e mbjell nuk mbin.
- ✱ Ndonëse, i padijshmi dhe i dijshtmi në të njëjtën tavolinë rrinë, ata janë larg njeri-tjetrit sikur njeri të jetë këtu e tjetri në Medinë.
- ✱ Ilaçi më i mirë është kujdesi.
- ✱ Rruga nuk është vend për të qëndruar në të, por është vend për të kaluar nëpër të.
- ✱ Për të bërë emër, duhet të kesh dije ose zemër.
- ✱ Sikur të mos kishim pasur nevojë për gjumë, s'do kishim fjetur kurrë.
- ✱ Le ta dijë çdo njeri, se tek Allahu xh. sh. do të matemi në devotshmëri.
- ✱ Të kërkosh prej të pandershmit që të nderojë, është njësoj sikur të kërkosh nga i verbëri për të parë.
- ✱ Me kalimin e kohës edhe e pamundura bëhet e mundur.
- ✱ Gjithmonë, puna i mund fjalët.
- ✱ Për të mos gabuar në vepër duhet llogaritur në letër.
- ✱ Është çudi përpos vullnetin, edhe inati të jep fuqi.
- ✱ Përmend emrin e Allahut çdo herë, nënse dëshiron që të kesh mëshirë e mirëqenie, në zemren tënde përherë.
- ✱ Koha e rinisë është thesar për çdo njeri, shfrytëzoje duke bërë veptra të mira, nëse do të jesh në ditën e gjykitimit, nën hijen e Allahut përgjithnjë.
- ✱ Mundohu të krijosh vetëbesim të fortë, nëse don ti realizosh qëllimet e tua në këtë botë.
- ✱ Nëse dëshiron të jesh e lumtur në këtë jetë, rrëmbeje dashurinë e të tjerëve me sinjeritet.
- ✱ Jeta është sfidë, sfidoje ti atë, e mos prit që të të sfidoj ajo ty.
- ✱ Mos i gjyko të tjerët pa dëshmi, sepse ne fund, ti mbetesh viktimë.
- ✱ Dhuroja dashurinë atij që e meriton, e jo atij njeriu, që nuk din ta vlerësoj.
- ✱ Bëhu besnike dhe ti do të kesh zemër të qetë, derisa të ndërrosh jetë.
- ✱ Nëse pret dashurinë që ja dhuron dikujt, të ta kthje në mënyrë të njëjtë, e lumtur kurr nuk do të jesh.

Valbona Hajdari III v & Bardha Kqiku II v

A E DINI SE...!!

Sikur nga të gjithë ujerat e deteve dhe oqeaneve të nxirrej kripa, me të do të mbulohej gjithë sipërfaqja e tokës sonë me një shtrese prej rreth 130 metrash.

Grimcat e hekurit të gjetura në Hënë dhe të sjella në Tokë kanë një veti të veçantë, ato nuk ndryshken

Për një muaj qimja e flokut rritet 1 cm, për një vit 13 cm. Po të mos qetheshim flokët gjatë gjithë jetës ato do të ishin të gjata 10 metra.

Ipari që ka filluar shërbimin postar ka qenë Muavi Ibn Ebu Sufjan. Shërbimi postar bëhej me kuaj dhe me deve.

Në shekullin e X, Raziu bëri operacionin e parë me qepje, ku pejtë e nevojshëm i përgatiti nga zorrët e kafshëve.

Portreti i Raziu, mjek dhe filozof i dëgjuar arab, i cili u bë i dëgjuar sidomos me veprën e tij "Kitabul Havi", mbahet akoma i varur në Universitetin e Përkthimit.

Thuhet se në Kostarikë është zbuluar një majmun me gjatësi 4.3 metra. Sipas këtij zbulimi del se Kin Kongu i njohur në film mund të ketë qenë i vërtetë !!

Vëllezërit Orvil dhe Virbur Urajt, më 17 dhjetor të vitit 1903 të parën bënë fluturimin me aeroplan motorik në Kiti Hejk të SHBA-ve.

Në vitin 1795 një nëpunës në Berlin të parit i lindi ideja që shtëpitë në qytet të shënoheshin me numra, kurse emërimi i rrugëve është bërë shumë më vonë.

Sipas shkencëtarëve amerikanë, Hëna çdo një mijë vjet largohet nga Toka për 20 metra për shkak të dobësimit të fuqisë tërheqëse të Tokës - gravitacionit.

Për të prodhuar një kilogram mjaltë, një blete i duhet të thithë nektarin e 12 milion luleve dhe për këtë të përshkojë një rrugë me gjatësi rreth 300.000 kilometra.

Shkon ni fmi me ble buk edhe pe vet furraxhin:

- A keni buk bajat?
- Po
- E pse nuk pi gjuni?!

Shkon njeni n'autopjes edhe pe vet shitsin:

- A keni kerrpa per xhama t'kerreve?
- Po
- Sa kushtojn?
- 15 €
- Po tri dugoj ma posht po bojshin ka 10€.
- E pse nuk po shkon mi ble atje?
- Po ju kishin sos
- Mir edhe neve kur t'na sosen i bojm 10€
- Ani pra dokna kur t'ju sosen.

Ni pijanec e nal njonin ne rrug edhe pe vet:

- sa mullaga i kom ne kry?
- Pese, i thot kalimtari
- Eh,d.m.th.edhe tre bandera i kom edhe mrriva ne shpi.

Përzgjedhën:
Qëndrim Ferizi II
&
Flora Hajdarmataj IV

Një njeri u nis per ne Pazar,per te blere nje gomar.rruges takoi nje shok i cili e pyeti se ku po shkonte per te blere nje gomar i tha:

- Thuaj Inshallah (nese do Zoti)"-ia ktheu shoku.
- Tani nuk eshte vendi per Ishallah, parate jan ne xhep e gomari ne Pazar. Duke shkuar ne Pazar ia vodhen leket nga xhepi. Duke u kthyer në shtëpi pa gje e takoi perseri te nje-jtin shok qe e pyeti se c'beri me gomarin.
- Me vodhen leket Ishallah"- iu pergjigj.
- Shoku qeshi dhe I tha:
- Tani nuk eshte vendi per Inshallah

Një njeri shkon për herë të parë në kinema dhe e pret biletën tri here. Kur shkoi herën e trete tek biletashitesi ai e pyeti:

- Përse merr prap bilete?
- Ai iu pergjigj:
- Sepse tek hyrja e kinemase është një polic qe ma gris gjithmone.

- Babai: unë kisha dhjetë mollë, dy i hëngra. sa mollë mbetën?

- I biri: Nuk e di! Mesuesja në shkollë na jep detyra vetëm me portokalla!

-Petrit, tha mësuesi, ti ke bërë tre gabime në detyrat e shtëpisë,kurse Agimi asnjë!

-Po mësues, babai i Agimit dje ishte në shtëpi, kurse i imi jo!...

Në shkollë ,gjatë orës së kimsë,më-suesja pyeti një nxënës:

- Nëse unë do të vendos këtë unazë floriri në këtë enë me acid a do të tretet ajo?
- Jo, mësuese
- Shumë mirë, po pse?
- Sepse nëse do të tretej ju nuk do t'a futnit në enën me acid.

- Nervozit: Njëri që ndërton kështjella në erë.

- Psikopati: Ai që banon në këto kështjella.
- Psikoanalisti: Përsoni që mbledh qiratë.

Një njeri i posa kthyer nga Londra i thotë mikut të tij:

- Atje kishte aq shumë mjegull, sa që kur nxorra shaminë, meqë isha pak i ftohur, fshiva hundën e një tjetri!...

Një djalë i vogël dhe e ëma po shikonin një Album fotografish.

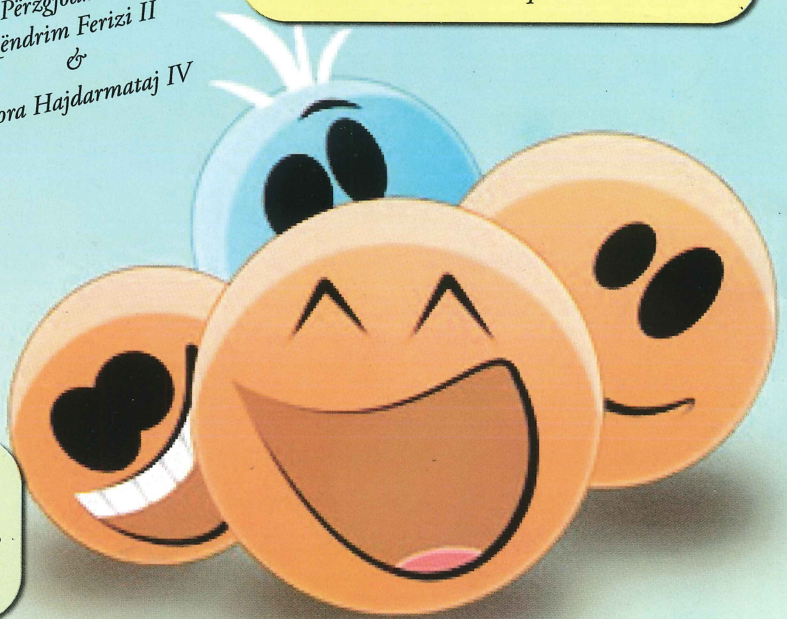
Djali pyeti:

-kush është ky burri i ri dhe i pashëm në këtë fotografi?

- babai yt - iu pergjigj e ëma.
- Ashtu? - tha fëmija i habitur
- Po ky burri i trashë dhe me syze që kemi në shtëpi kush është atëherë?...

Në klasë mësuesja e matematikës po shpjgoonte dhe në fund iu kthye nxënësve:

- Në një gjysëm gote me ujë po të shtojmë edhe një gjysëm gote tjetër ç'do të ndodhë?
- Uji poshtë do të laget mësuese, - iu pergjigj Agimi.

MEDRESJA E MESIME "ALAUDDIN" PRISHTINË

Vahid Haxhiu

Adnan Simnica

Samir Ahmeti

Shahe Memishi

Ekrem Simnica

Bahri Simnica
drejtor i Medresesë

Naim Tërri
kryetar i KBI-së

Sylejman Osmani
sekretar i Medresesë

Hatixhe Jashanica

Ymerdin Trinaku

Muharrem Tërri

Xhevdet Rusinovci

Jakup Çunaku
kujdestar i klasës

Lindita Buzolli

Hazbije Ibishi

Fikrije Rekalu

Besarta Azemi

Ajnure Musa

Albulena Murturi

Arta Gjata

Fakete Jusufi

Flora Hajdarmataj

Jehona Fejzullahu

Naila Haziri

Sadbere Mustafa

Shahade Hyseni

Valentina Mjeku

Vasfie Haradinaj

Zejnepe Jakupi

Valmire Batajina

Teuta Fejzullahu

Salife Krasniqi

Qendrese Ilazi

“Ndihmohuni mes vete me të mira dhe në të mbara...”
(El-Maide; 2)

Allahu Ekber

O Zot, po sikur me Ty të jem mirë
Jeta ime le të jetë e hidhur
Dhe sikur Ti të pajtohesh
Bota le të hidhërohet
Dhe sikur me Ty të kem
marëdhënie të përsosura
marëdhëniet e mia me botën
le të jen shkatërruar
nëse mendoj dashurinë Tënde
gjithçka është në rregull
sepse gjithë ç' është mbi tokë
është vetëm Tokë.

